
Shrirama Navaratnasara Sangraha

श्रीरामनवरतसारसङ्ग्रहः

Document Information

Text title : Rama Navaratna Sara Sangraha

File name : rAmanavaratnasArasangraha.itx

Category : raama, nava, sangraha

Location : doc_raama

Proofread by : Mrityunjay Pandey

Latest update : October 8, 2025

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

October 15, 2025

sanskritdocuments.org

श्रीरामनवरत्नसारसङ्ग्रहः

अध्याय १

मङ्गलाचरणम् ।

मत्स्यः कूर्मो वराहो नरहरिरतुलो वामनो यामदग्निः
सभ्राता कंसशत्रुः करुणामयवपुः भ्लेश्छविध्वंसनैकः ।
अते यान्येऽपि सर्वे तरणिकलभुवो यस्य जाताः कलांशैः
तं व्याप्तं ब्रह्मतेजो विमलसुभमयं रामयन्द्रं नमामि ॥ १ ॥

सर्वे लोकाः सशोभास्तदुपरि सुभमामूलरूपा त्वयोध्या
तस्यां रामः ससीतो विहरति सततं भृत्यसंवेष्टितश्च ।
अद्वैताभाङ्गरूपो विमलगुणमयो ब्रह्मलक्ष्मप्रयुक्तो
यं ध्यायन्त्येव नित्यं विधिरिगिरिशाशापि सर्वे तथाभ्ये ॥ २ ॥

नित्यं नौमि गुरुं गणेश्वरमञ्जं देवीं तथा भारतीं
शेषं यैव तथा शिवं कपिवरं व्यासं च कुम्भोद्भवम् ।
वाल्मीकिं च सुरर्षिमेव स शुकं तीर्थं सरथ्वाहिकं
साकेतादि पुराणिरामचरणैः स्वान्तः पुरानन्दम् ॥ ३ ॥

श्रीरामायणवेदशास्त्रगदितं तत्त्वं परं नाटके
यत्तन्त्रस्मृतिसंछितासु मुनिभिः सारं पुराणेष्वपि ।
श्रीरामस्य रसं विरिञ्चिडनुमद्व्यासादिभिः शम्भुना
नाम्ना गुह्यंति भक्त रामचरणार्थ्यो मालिकां तन्मयीम् ॥ ४ ॥

भवायि सन्तारकं रामनामं श्रीरामरूपं परतः परञ्च ।
श्रीरामधामं प्रकृतेः परं च सर्वान् परान् विद्धितदस्त्र सङ्घान् ॥ ५ ॥

अनेकशास्त्रं बहुवेदितव्यं स्वल्पश्च कालो बहुविद्ययुक्तः ।
यत्सारभूतं तदुपासनीयं ङसो यथा क्षीरमिवाभ्युमिश्रम् ॥ ६ ॥

तत्र प्रमाणं मडासारस्वते (अयं चन्द्रकीर्ति टीका)-

सामान्यशास्त्रतो नूनं विशेषो बलवान्भवेत् ।
परेण पूर्वभाधो वा प्रायशो दृश्यतामिह ।
बहुव्यापकश्च सामान्यं अल्पव्यापकः विशेषः ॥ ७ ॥

भृङ्गत् श्रीङ्गुमन्नाटके वाङ्मयं-
छंदं शरीरं शतसन्धिजर्जरं पतत्यवश्यं परिणामदुर्वलम् ।
किमौषधं पृथ्णसि मूढ! दुर्मते! निरामयं रामरसायनं पिब ॥ ८ ॥

महाशम्भुसंछितायां शिववाङ्मयं रामभक्तान् प्रति-
मुक्तिस्त्रीकर्णपूरौ मुनिदृढयवयः पक्षतीतीरभूमौ
संसारापारसिन्धोः कलिकलुषतमस्तोमसोमार्कभिम्बौ ।
उन्मीलत्पुण्यपुञ्जद्रुमललितदले लोचने य श्रुतीनां
कामं रामेति वार्णौ शमि हि कलयतां सन्ततं सज्जनानाम् ॥ ९ ॥

श्रीङ्गुमन्नाटके वाङ्मयं-
कल्याणानां निधानं कलिमलमथनं पावनं पावनानां
पाथेयं यन्मुमुक्षोः सपदि परपदप्राप्तये प्रस्थितस्य ।
विश्रामस्थानमेकं कविवरवयसां ज्वनं सज्जनानां
बीजं धर्मद्रुमस्य प्रभवतु भवतां भूतये रामनाम ॥ १० ॥

वाराहपुराणे शङ्कर वाङ्मयं पार्वतीं प्रति-
दैवाय्छूकरशावकेन निहतो म्लेच्छो जराजर्जरो
डारामेण उतोऽस्मि भूमि पतितो जल्पस्तनुं त्यक्तवान् ।
तीर्णो गोष्यदवद्वर्णवमखो नाम्नः प्रभावादखो
किं चित्रं यद्वि रामनाम रसिकास्ते यान्ति रामास्पदम् ॥ ११ ॥

पद्ममहापुराणे श्रीशिववाङ्मयं पार्वतीं प्रति-
ये ये प्रयोगास्तन्त्रेषु तैस्तैर्यत्साध्यते क्वलम् ।
तत्सर्वं सिद्ध्यति क्षिप्रं रामनामेति कीर्तनात् ॥ १२ ॥

भूतप्रेतपिशाचाश्च वेतालाश्चेटकादयः ।
कूष्माण्डाः राक्षसाः घोराः भैरवाः ब्रह्मराक्षसाः ।
श्रीरामनामग्रहणात् पलायन्ते दिशो दश ॥ १३ ॥

ब्रह्माण्डपुराणे उत्तरभएउे अध्यात्मरामायणे वालि वाङ्मयं श्रीरामं प्रति-
यन्नाम विवशो गृणन् म्रियमाण परं पदम् ।
याति साक्षात् त्वमेवासि मुमुर्षो मे पुरःस्थितम् ॥ १४ ॥

नृसिंहपुराणे श्रीप्रल्लाद वाक्यं-

रामनाम जपतां कुतो भयं सर्वतापशमनैकभेषजम् ।

पश्य तात मम गात्रसन्निधौ पावकोऽपि सलिवायतेऽधुना ॥ १५ ॥

ब्रह्मयामलतन्त्रे ब्रह्मणो वाक्यं नारदं प्रति-

राम नाम सदा नन्दो राम नाम सदा गतिः ।

राम नाम सदा तुष्टो राम नाम स्वरूपकः ॥ १६ ॥

राम नाम परो वेदो राम नाम सदा शुचिः ।

राम नाम परो योगा राम नाम परो ध्वनिः ॥ १७ ॥

राम नाम परं बीजं राम नाम परं जगत् ।

राम नाम परो मन्त्रो राम नाम परा क्रिया ॥ १८ ॥

राम नाम परो यज्ञो राम नाम परो जपः ।

राम नाम परं सारं रामो लक्ष्मी समावृतः ॥ १९ ॥

स्कन्दपुराणे काशीभाष्ये-

पेयं पेयं श्रवणं पुटकै राम नामाभि रामं

ध्येयं ध्येयं मनसि सततं तारकं ब्रह्म रूपम् ।

जल्पनं जल्पनं प्रकृतिं विदुतौ प्राणिनां कर्णमूले ।

वीथ्यां वीथ्यामटति जटिलः कोपि काशी निवासी ॥ २० ॥

सनत्कुमार संछितायां वेदव्यास वाक्यं युधिष्ठिरं प्रति-

श्रीरामेति परं जाप्यं तारकं ब्रह्म संज्ञकम् ।

ब्रह्महत्यादि पापघ्नं मिति वेदं विदो विदुः ॥ २१ ॥

श्रीराम रामेति जना ये जपति य सर्वदा ।

तेषां भुक्तिश्च मुक्तिश्च भविष्यति न संशयः ॥ २२ ॥

छिरण्यगर्भं संछितायां अगस्त्य वाक्यं सुतीक्ष्णं प्रति-

अभिरामेति यन्नाम कीर्तितं विवशैश्च यैः ।

तेपि ध्वस्ताभिलाषौघा यान्ति विषणोः परम्पदम् ॥ २३ ॥

श्रीरामेति परं मन्त्रं तदेव परमं पदम् ।

तदेवतारकं विद्धि जन्म मृत्यु भयापह ॥ २४ ॥

श्रीरामेति वदन्ब्रह्म भावमाप्नोत्य संशयम् ।

तत्त्वविद्यार्थिनो नित्यं रमन्ते चित्सुभात्मनि ॥ २५ ॥

इति रामपदेनासौ परब्रह्माभिधीयते ॥ २६ ॥

अथर्ववेदे श्रीरामतापनीयोपनिषद-

रमन्ते योगिनो नन्ते सत्यानन्दे चिदात्मनि ।

इतिराम पदे नासौ परब्रह्माभिधीयते ॥ २७ ॥

ब्रह्माण्डपुराणे उत्तरभाण्डे वर्णित अध्यात्मरामायणे वसिष्ठ वाक्यं श्रीदशरथं प्रति-

यस्मिन् रमन्ते मुनयो विद्यया ज्ञान विप्लवे ।

तं गुरुः प्राह रामेति रामेणाद्राम इत्यपि ॥ २८ ॥

महाशम्भुसंछितायां श्रीरामचन्द्रं प्रति श्रीजानकी वाक्यम्-

प्राणं केचिदाहुर्वै बीजं श्रेष्ठं तथा परे ।

तत्तु ते नाम वर्णाभ्यां सिद्धिमाप्नोति मे मतम् ॥ २९ ॥

रामेति नाममात्रस्य प्रभावमतिदुर्गमम् ।

मृगयन्ति तु तद्भेदाः कुतो मन्त्रस्य ते प्रभो ॥ ३० ॥

श्रीमन्मळारामायणे शिव वाक्यं पार्वतीं प्रति-

अंशांशौ रामनाम्नश्च त्रयः सिद्धा भवन्ति हि ।

बीजमोङ्कारसोऽहं च सूत्रमुक्तमिति श्रुतिः ॥ ३१ ॥

परमेश्वरनामानि सन्त्यनेकानि पार्वति ।

परन्तु रामनामेदं सर्वेषामुत्तमोत्तमम् ॥ ३२ ॥

रामस्यैवरमुङ्कीर्त्ता नाम्नो नान्यस्य जायते ।

शुभोत एव रामस्य स्मरणेन गतिं व्रजेत् ॥ ३३ ॥

वृद्धत्ननुस्मृतौ उत्तरार्धे-

सप्तकोटिमळामन्त्राश्चित्तविलम्बकारकाः ।

एक एव परो मन्त्रः रामेत्यक्षरद्वयम् ॥ ३४ ॥

यन्नाम संसर्गं वशाद्विदर्शो नष्ट स्वयौ भूनाद्धि गतौ स्वाराणाम् ।

तद्गाम पादौ हृदि सन्निधाय देहि कथं नोद्ध्वं गतिं प्रयाति ॥ ३५ ॥

पद्ममळापुत्राय शिव वाक्यं पार्वतीं प्रति-

राम रामेति रामेति रामे रामे मनोरमे ।

सहस्रनाम तत्तुल्यं रामनाम वरानने ॥ ३६ ॥

श्रीवाल्मीकीय रामायणे रामाभिरामीय टीकायां ब्रह्मसंहिता (अथ श्रीरामकर्णामृतं श्लोक ८४)-
 रामेति वर्णद्वयमादरेण सदा स्मरन्भुक्तिमुपैति जन्तुः ।
 कलौ युगे कल्मषमानसानामन्यत्र धर्मे भलुनाधिकारः ॥ ३७ ॥

बृहद्ब्रह्मपुराण वेदव्यास वचनं-
 नाभ्रोस्ति यावती शक्तिः पापनिर्हरणे हरेः ।
 तावत्कर्तुं न शक्नोति पातकं पातकी जनः ॥ ३८ ॥

अथर्वाणश्रुति-
 यश्चाण्डालोऽपि रामेति वाचं वदेत् तेन सः ।
 संवदेत् तेन सः संवसेत् तेन सः सम्भुञ्जयात् ॥ ३९ ॥

श्रीमन्नरामचरितमानसे आरण्यकाण्डे नारद वाक्यं श्रीरामं प्रति-
 राका रञ्जनी भगति तव राम नाम सोऽथ सोम ।
 अपर नाम उडगन भिमल असङ्गुं भगत उर व्योम ॥ ४० ॥
 ष्टि श्रीरामनवरत्नसारसङ्ग्रहे श्रीरामनामसूक्ष्मवर्णनं नाम प्रथमं रत्नम् ॥ १ ॥

अध्याय २

नारदपाण्यरात्रे सुदर्शनसंहितायाम्-
 राघवस्य गुणो दित्यो मडाविष्णुः स्वरूपवान् ।
 वासुदेवो धनीभूतस्तनुतेजः सदाशिवः ॥ १ ॥
 मत्स्यश्च रामहृद्यं तपो गुरुजनार्दनः ।
 कूर्मश्चाधारशक्तिश्च वाराहो भुजयोर्बलम् ॥ २ ॥
 नरसिंहो मडाकोपो वामनः कटिमेभला ।
 भार्गवो जङ्घयो जातो बलरामश्च पृष्ठतः ॥ ३ ॥
 भौहृश्च करुणा साक्षात् कल्किः चित्तस्य हर्षतः ।
 कृष्णः शङ्खगारुपश्च वृन्दावनविभूषणः ।
 अेतांश्चांशं कलाश्चैव रामस्तु भगवान् स्वयम् ॥ ४ ॥
 नारदपाण्यरात्रे भरद्वाजसंहितायाम्-
 अवतारा बहवः सन्ति कस्याश्चांश विभूतयः ।
 राम अेव परं ब्रह्म सञ्चिदानन्दमव्ययम् ॥ ५ ॥

सर्वेषामवताराणामवतारी रघूत्तमः ।
सरितां सर्वं मध्येतु सरयू पावनी यथा ॥ ६ ॥

नारदपाञ्चरात्रे उनुमत्संखितायां उनुमद्वाक्यं मडर्षि अगस्त्यं प्रति-
तुरीया जनकी प्रोक्ता तुरीयो रघुनन्दनः ।
उभयोरंशजा सर्वे यावताराण्यसङ्ख्यकाः ॥ ७ ॥

सर्वेषामवताराणामवतारी रघूत्तमः ।
श्रुतं दृष्टं मया सर्वं शिरायञ्जुवानन्मुने ॥ ८ ॥

नारदपाञ्चरात्रे सनकसनातन संखितायां (अवं रामार्यनयन्दिशायाम्)-
यैत्रे मासि नवम्यां तु शुक्लपक्षे रघूत्तमः ।
प्रादुरासीत् पुरा ब्रह्मन् परब्रह्मैव केवलम् ॥ ९ ॥

अगस्त्यसंखितायां अगस्त्य वाक्यं सुतीक्ष्णं प्रति-
यथाख्यादिप्रदीपेन सर्वदीपप्रभोधनम् ।
तथा सर्वावताराणामवतारी रघूत्तमः ॥ १० ॥

यथा सर्वावताराणामवतारी रघूत्तमः ।
तथा सर्वेषु तीर्थेषु पावनी सरयू सरित् ॥ ११ ॥

यावन्न जायते तस्याः स्नानपाननिषेवाणाम् ।
तावन्न जानकीनाथे प्राप्यते भक्तिरुत्तमा ॥ १२ ॥

अयोध्या य परं ब्रह्म सरयू सगुणः पुमान् ।
तन्निवासी जगन्नाथः सत्यं सत्यं वदाम्यहम् ॥ १३ ॥

सदाशिवसंखितायां सौमित्रि वाक्यं वेदान्प्रति-
सर्वसौभाग्यनिलयं सर्वानन्दैकनायकम् ।
कौशल्यानन्दनं रामं केवलं भवभाण्डनम् ॥ १४ ॥

विश्रावसुचित्रकेतुचित्रसेनाद्युलूककैः ।
तुम्बुरैर्नरदाद्यैश्च शुकपिकसुकण्ठकैः ॥ १५ ॥

गीयमानं परं तत्त्वं श्रुतिजातिविशारदैः ।
अनन्तांशसमुद्भूतं मुनिनाक्षररूपिणा ॥ १६ ॥

सङ्गीयमानं विनयाद् वाल्मीकिनान्तरात्मना ।
मत्स्यकूर्मवराडैश्च नृसिंहलरिवामनैः ॥ १७ ॥

भार्गवउलिकंसारिभुद्भुक्तिकिभिरुधतैः ।
 उपास्यमानं देवेशं देवानां प्रवरं विभुम् ॥ १८ ॥
 तत्र वागीश्वरी देवी माधवी प्रियवल्लभा ।
 असिता य सिता यैव प्रकृतिर्गुणसम्भवा ॥ १९ ॥
 उमादेवी मडामाया श्रुतिजातिविशारदा ।
 पद्मउस्ता विशालाक्षी कमला हरिवल्लभा ॥ २० ॥
 सुरभी प्रेमदा नित्या वृन्दादेवी मनोरमा ।
 विद्यात्मकं सदाभासं नयनानन्ददायकम् ॥ २१ ॥
 स्वकान्तं हृदयारामं रामं राज्ञोवलोक्यनम् ।
 निर्विकारं पृथुश्रोत्रयो राघवं पर्युपासते ॥ २२ ॥
 उर्वशी मेनका रम्भा राधा चन्द्रावली तथा ।
 उमा क्षेमावरारोडा पद्मगन्धाः सुलोचनाः ॥ २३ ॥
 उंसिनी मालिनी पद्मा हरिणी मृगलोचनाः ।
 रामस्य परिनृत्यन्ति गीतवादित्रमोहिताः ॥ २४ ॥
 ऊर्पूराङ्गी विशालाक्षी शक्तिप्रियारसोत्सवा ।
 यारुनेत्रा यारुगात्रा यार्वङ्गी यारुलोचना ॥ २५ ॥
 गोपकन्यासहस्रैस्तु गोपवालेषु तादृशैः ।
 गोकुलैरावृतं सम्यक् पद्मशङ्खादिभिः सदा ॥ २६ ॥
 अङ्गादिपरिसङ्कीर्णा आत्मादिशक्तिरञ्जितम् ।
 वेष्टितं वासुदेवाद्यैः सेवितं उनुमदादिभिः ॥ २७ ॥
 मडासुन्दरीतन्त्रे श्रीजानकी वाङ्मयं जनकं प्रति-
 मत्तो नारायणो विष्णुरात्मानं कतिधा सृजत् ।
 तेषु तात विशिष्टा ये अवताराः उरैर्दश ॥ २८ ॥
 द्वयं वनचरं ज्ञेयं द्वयं जलचरं तथा ।
 क्षोणिपाश्च त्रयो ज्ञेया विप्रवंशोद्भवास्त्रयः ॥ २९ ॥
 भ्लेश्यादीनां निहन्तारो उरैर्दशः कमाद्दश ।
 सात्त्विकीं राजसीमुग्रान्तामसीं योनिमाश्रिताः ॥ ३० ॥
 अते तु प्रभवः शौर्यवीर्यशक्तिसमन्विताः ।

सृष्टिस्थितिलयानां च कर्तारः प्रथिताः किल ॥ ३१ ॥

अेतेभ्यः परतो नित्यः रामः सदसदात्मकः ।

रहस्यमेतद्गुह्यं ते कथितं प्रियकाम्यया ॥ ३२ ॥

श्रीजनक उवाच -

मत्स्याधाः श्वराः प्रोक्तास्तेभ्यो रामः परः पुमान् ।

कथमेतद्विजानामि तव पुत्रि प्रसादतः ॥ ३३ ॥

जनकी उवाच-

विषणोरदृभुत वीर्यस्य मत्स्य कूर्म कुलादिषु ।

अंशावतारास्ते सर्वे विना रामं रघूदृढम् ॥ ३४ ॥

मच्छक्याप्रतिरुद्धानां मत्स्यादीनां हि पार्थिव ।

जन्म कार्यन्तरप्राप्ति स्वरूपं तेषु जायते ॥ ३५ ॥

सारभो योगिनी नः नर्यो व्याधस्तथा बलः ।

कालः कलयतां तेषां तनभुक् प्रभुरव्ययः ॥ ३६ ॥

रामः कालात्मकः श्रीमान् सर्व भूत शरीर भुक् ।

एति विज्ञापितं तात यथायोग्यं तथा कुरु ॥ ३७ ॥

अह्मणस्तुतिर्देव देवानामभयोद्यपि ।

न श्रुवकर्म वैषम्यं निमित्तं तात भुङ्क्षते ॥ ३८ ॥

राघवस्याप्रमेयस्य दृष्टा दृष्टं विजानतः ।

गतिं प्रद नरेन्द्रस्य सुप्रकाशस्य धीमतः ॥ ३९ ॥

अहन्तु वशगायस्य जगदानन्द कारिणी ।

पालयामिसृजाम्यद्य सर्व भूतानि उन्मिय ॥ ४० ॥

लीलया मे जगत्सर्वं मनुग्रहाय हरस्य च ।

अन्ताय रक्षसां तात सोवतीर्णः स्वयं विभुः ॥ ४१ ॥

श्रीजनक उवाच-

पूर्वमुक्त्वा त्वयादेविविभूतिर्दिव्यं रुषिणी ।

ज्ञातं ज्ञेयं मयायिस्थात् प्रसादात्तव सुव्रते ॥ ४२ ॥

श्रीजनकी उवाच-

महाशम्भुर्महाविष्णुर्महाभाया जलेशया ।

मडानडं कृतिर्विश्वं कारणानि च सर्वशः ॥ ४३ ॥

गुणत्रयं च प्रकृतिः सूर्येन्दु उव्य वाडनाः ।

ब्रह्माविष्णुश्च रुद्रश्च देवेन्द्रा ऋषयस्तथा ॥ ४४ ॥

स्थावरां जङ्गमाश्चैव ये स्यान्धेभूत भावनाः ।

येतावत् कलायोगिन् मम रामः स्वयंहरिः ॥ ४५ ॥

उरेश्चावताराणां कृत्यमेतत् सुनिश्चितम् ।

न प्रवृत्ति निवृत्यत्वं पद्म पत्र भिवाभससा ॥ ४६ ॥

मडाशम्भु संडितायां अगस्त्य वाङ्मं सुतीक्ष्णं प्रति-

श्रीरामस्य कलांशाद्भै अवतारा भवन्तिडि ।

डोटिडोटिश्च डार्यार्थे सिन्धौ विथीव वै मुने ॥ ४७ ॥

सीता कलांशात्सप्यश्च शक्तयः सम्भवन्तिताः ।

यासां कलाकलांशेन जाता नार्थ्यश्चश्चाद्यः ॥ ४८ ॥

श्रीराम मन्त्रस्यांशाश्च मन्त्राश्चान्ये भवन्तिडि ।

सनत्डुमार संडितायां वेद व्यास वाङ्मं युधिष्ठिरं प्रति-

विज्ञानडेतुं विमलायताक्षं प्रज्ञानरुपं स्वसुभैकडेतुम् ।

श्रीरामचन्द्रं हरिमादिदेवं परात्परं राममडं भजामि ॥ ५० ॥

परात्परतरं तत्त्वं सत्यानन्दं सिधात्मकम् ।

मनसा शिरसा नित्यं प्रणामामि रघूत्तमम् ॥ ५१ ॥

अशेषवेदात्मकमादिसंज्ञमजं हरिं विष्णुमनन्तमाधम् ।

अपारसंवित्सुभमेकरुपं परात्परं राममडं भजामि ॥ ५२ ॥

रामं सत्यं परं ब्रह्म रामाडिञ्चित्र विधते ।

तस्माद्रामस्वरुपं डि सत्यं सत्यमिदं जगत् ॥ ५३ ॥

नारदपाञ्चरात्र ब्रह्मसंडियायाम्-

पूर्वः पूर्णवतारश्च श्यामो रामो रघूद्रुडः ।

अंशा नृसिंह कृष्णाधा राधवो भगवान्स्वयम् ॥ ५४ ॥

श्रीमद् आदिरामायणो ब्रह्मणो वाङ्मं नारदं प्रति-

डर्षिता राधिका तत्र जनक्यंश समुद्भववा ।

रामस्यांश समुद्भूतः कृष्णो भवति द्वापरे ॥ ५५ ॥

श्रीमन्नरामचरितमानसे मनुवाक्यम्-
सम्भु बिरञ्चि बिष्नु भगवाना ।
उपजळिं जासु अंस ते नाना ॥

सुनु सेवक सुरतरु सुरधेनू ।
बिधि हरि हर भन्ति पद रेनू ॥

जासु अंस उपजळिं गुनभानी ।
अगनित उमा रमा ब्रह्मानी ॥

भुङ्कुटि बिलास जासु जग डोळ ।
राम भाम दिसि सीता सोळ ॥

तत्रैव कुम्भकरण वाक्यं रावणं प्रति-
कीन्हेडु प्रभु बिरोध तेळि देवक ।
सिव बिरञ्चि हरि जाडे सेवक ॥ प६ ॥

ॐ श्रीरामनवरत्नसारसङ्ग्रहे श्रीरामरूपगुण-प्रताप सूक्ष्मवर्णनं नाम द्वितीय रत्नम् ॥ २ ॥

अध्याय ३

सौरहा

सभ जैकुण्ठ सयेत, गोपुर बिय साकेत सुभ ।
ताडे पर साकेत उलय अवध सान्तःपुरी ॥ १ ॥

सदाशिवसंछितायां सौमित्रि वाक्यं श्रुतिप्रति-
मडलोकः क्षितेरुर्ध्वमेक कोटि प्रमाणातः ।
कोटि द्वयेन विभ्यातो जनलोको व्यवस्थितः ॥ २ ॥

यतुष्कोटि प्रमाणास्तु तपो लोक विराजते ।
उपरिष्ठात्ततः सत्यमष्ट काटि प्रमाणातः ॥ ३ ॥

अतः प्रभ्यातकौमारः कोटि षोडश सम्भवः ।
तदूर्ध्वोपरि सङ्भ्यात उमालोकः सुनिष्ठितः ॥ ४ ॥

शिवलोकस्तदूर्ध्वन्तु प्रकृत्या य समागतः ।
विश्वस्य पुरतोवृत्तिः शिवस्य पुरतोवलिः ॥ ५ ॥

येतस्माद्भ्रुविरावृत्तिः समावरण संज्ञकः ।

सदाशिवसंछितायां अन्धश्र-
 तदूर्ध्वं कोटि पञ्चाशत् क्रमाद्दश गुणात्परम् ॥ ६ ॥

भूमिरापोनलो वायुः भ्रमणं च त्रिधापरम् ।
 प्रकृतेर्महाश्रमं मूलेन समावरणं संज्ञकाः ॥ ७ ॥

सदाशिवसंछितायां य-

तदूर्ध्वं सर्वं सत्त्वानां कार्यं कारणं मानिनाम् ।
 निलयं परमं दिव्यं महावैष्णवं संज्ञकम् ॥ ८ ॥

सहस्रमूर्द्धा विश्वात्मा सहस्राक्षः सहस्रपात् ।
 यन्निमेषा जगत्सर्वं लयीभूतं व्यवस्थितम् ॥ ९ ॥

उद्भवन्ति विनश्यन्ति कालज्ञान विद्मन्तैः ।
 यदंशेन समुद्भूता ब्रह्म विष्णु मधेश्वराः ॥ १० ॥

येतद्ब्रह्म समास्थानं ददातु वाञ्छितछिनः ।
 तदूर्ध्वन्तु परन्दिव्यं सत्यं मन्यद्विवस्थितम् ॥ ११ ॥

न्यासिनां योगिनां स्थानं भगवद्भावनात्मनाम् ।
 महाशम्भुर्भोदतेत्र सर्वं शक्तिं समन्वितः ॥ १२ ॥

तदूर्ध्वं तु परङ्कान्तं महा वैकुण्ठ संज्ञकम् ।
 वासुदेवाद्यस्तत्र विहरन्ति स्वमायया ॥ १३ ॥

तदूर्ध्वन्तु स्वयम्भाति गोलोकः प्रकृते परः ।
 वाङ्मनोगोचरातीतो ज्योतिरूपः सनातनः ॥ १४ ॥

तस्यमध्ये पुरं दिव्यं साकेतमिति संज्ञकम् ।
 योषिद्रत्नमणिस्तम्भप्रासादगणैः सेवितम् ॥ १५ ॥

तन्मध्ये परमोदारः कल्पवृक्षो वरप्रदः ।
 तस्याधः परमन्दिव्यं रत्नमण्डपमुत्तमम् ॥ १६ ॥

तन्मध्ये वेदिकारम्या स्वर्णरत्नविनिर्मिता ।
 तन्मध्ये यं परं शुभ्रं रत्नं सिंहासनं शुभम् ॥ १७ ॥

सहस्रारं महापद्मं कर्णिकायुक्तमुत्तमम् ।
 तन्मध्ये मुद्रिकाभिन्नमुद्राद्वाण्यांविभिन्नकम् ... १८ ॥

वह्नीन्दुमण्डले यापि वेष्टितं विन्दुं भूषितम् ।

चन्द्रकोटि प्रतीकाशं छत्रकं च सयामरम् ॥ १९ ॥
 सधामृत घनश्रावि मुक्ताधाम वितानकम् ।
 तन्मध्ये जानकी देवी सर्वशक्ति नमस्कृता ॥ २० ॥
 तत्रास्ते भगवान् रामः सर्वदेवशिरोमणिः ।
 तत्रादौ चिन्तयेत्तेजो वह्निरूपं सुशक्तिकम् ॥ २१ ॥
 तेजसामलाताश्लिष्ट मानन्दैकाग्रमन्दिरम् ।
 ओकाग्रमनसा पश्येत्तत्रदेवं सुविग्रहम् ॥ २२ ॥
 स्निग्ध मिन्दीवरश्यामं कोटीन्दु ललित धुतिम् ।
 चिद्रूपं परमोदारं वीरभद्रं रघूद्वयम् ॥ २३ ॥
 द्विभुजं मधुरशान्तं जानकी प्रेम विह्वलम् ।
 दीर्घाद्ययस्यकोटाद्यं शरच्चन्द्रं मलाभुजम् ॥ २४ ॥
 सीताविद्गितभामाङ्गुं कामरूपं रसोत्सुकम् ।
 तरुणारुण सङ्काशं विकथाम्भुज पादकम् ॥ २५ ॥
 नभचन्द्रं पदद्वन्द्वं प्रिय तेजः समावृतम् ।
 कुर्मपृष्ठ पदाभासं रणन्मञ्जर पादकम् ॥ २६ ॥
 कटिसूत्राङ्कितं श्रीशं यज्ञ सूत्रै रलङ्कृतम् ।
 रत्नकङ्कण केयूर शोभिताय भुज द्वयम् ॥ २७ ॥
 चन्द्रकोटि प्रतीकाश कौस्तुभेन विराजितम् ।
 दिव्यरत्न समायुक्त मुद्रिकाभिरलं कृतम् ॥ २८ ॥
 नासिकांशक भागे न मुक्ताङ्गुल स्फुरन्मुष्पम् ।
 सूर्यकोटिप्रतीकाश कुण्डलाढ्य श्रुतिद्वयम् ॥ २९ ॥
 प्रवृत्तारुण सङ्काश किरीटेन विराजितम् ।
 गोविन्दं गोविदां श्रेष्ठं चिन्मयानन्द विग्रहम् ॥ ३० ॥
 दिव्यायुध सुसम्पन्नं दिव्याभरणभूषितम् ।
 अक्षरं केवलं ब्रह्म पीतकौशेय वाससम् ॥ ३१ ॥
 शङ्ख चक्र गदापद्म चर्मासि डल मूसलैः ।
 तद्रूपैर्विधाकारैः सेव्यमानं परात्परम् ॥ ३२ ॥

वसिष्ठवामदेवादि मुनिभिः परिसेवितम् ।
 लक्ष्मणां पश्चिमे भागे धृतं छत्रं स यामरम् ॥ ३३ ॥
 उभौ भरत शत्रुघ्नौ ताल वृन्तं कराभ्युजौ ।
 अत्रोऽव्यत्रं उनुमन्तं वाचयन्तं सुपुस्तकम् ॥ ३४ ॥
 भानु कोटि प्रतीकाशं यन्द्रकोटि प्रमोदकम् ।
 छन्द कोटि सदा मोदं वसु कोटि वसुप्रदम् ॥ ३५ ॥
 विष्णुकोटि प्रतीपालं ब्रह्मकोटि विसर्जनम् ।
 रुद्र कोटि प्रमन् वै मातृ कोटि विनाशनम् ॥ ३६ ॥
 कोटि भैरव संडारं मृत्यु कोटि विभक्षकम् ।
 यमकोटि दुराधर्षं काल कोटि प्रधावकम् ॥ ३७ ॥
 गन्धर्व कोटि सङ्गीतं गण कोटि गणेश्वरम् ।
 कामकोटि कलानाथं दुर्गाकोटि विमोहनम् ॥ ३८ ॥
 सर्व सौभाग्यं निलयं सर्वानन्दैकं दायकम् ।
 कौशल्यानन्दनं रामं केवलं भव ऋणम् ॥ ३९ ॥
 सदाशिवसंछितायां सौमित्रि वाक्यं वेदान्प्रति-
 सगुणं निर्गुणं चैव परमात्मा तथैव च ।
 अत्रेतेयांशाखि रामस्य पूर्वं यान्ते च मध्यतः ॥ ४० ॥
 आदि ज्योतिर्महाशम्भुरात्मा पूर्वोऽनं याक्षरम् ।
 तत्परो वासुदेवः स्यात् स्वयं ब्रह्म निरक्षरम् ॥ ४१ ॥
 राघवस्य गुणोद्विष्यो महाविष्णुः स्वरूपवान् ।
 वासुदेवो धनीभूतस्तनु तेजो महाशिवः ॥ ४२ ॥
 अन्यथ्य सौमित्रि वाक्यं-
 ब्रह्मैवात्मानश्चैव देवश्च प्रकृतिस्तथा ।
 धनीभूतं उरुस्तेजो ब्रह्मेति परि कथ्यते ॥ ४३ ॥
 महासुन्दरी तन्त्रे द्वितीयाध्याये-
 सृष्टिरत्रे परे धाम्नि संवाहः समभूतं किल ।
 महाशम्भुर्महाविष्णुर्महामायेरिता पुनः ॥ ४४ ॥
 महाशम्भुर्महामाया महाविष्णुश्च सङ्घियः ।

कालेन समनुप्राप्त राघवम्परि चिन्तयन् ॥ ४५ ॥

तत्रैव मलाशम्भु वाङ्मयं मलाविष्णुं प्रति-
शृणु तात प्रवक्ष्यामि रामाद्दृष्टुत कर्मणः ।
अप्येव अहमाज्ञो नित्याद्राघवान्नित्यविग्रहात् ॥ ४६ ॥

शिदानन्दात्परानन्दात्साकेत नगराधिपात् ।
सीतायाः परदेव्याश्चलीलामात्रमिदं जगत् ॥ ४७ ॥

धन्वनील मणि स्निग्धोरुचिराङ्कितिरव्ययः ।
द्विभुजावयवोदक्षः शरकोट्येव मण्डितः ॥ ४८ ॥

धृतिरामस्तु विग्रहवान् परं ब्रह्माभिधीयते ।
भुक्ति मुक्ति प्रसादार्थं साधकानां पुनः पुनः ॥ ४९ ॥

अयं ज्ञेया परानित्या सीता ब्रह्म सुविग्रहा ।
सर्व शक्तिमयी धात्री सर्वशक्ति परा तथा ॥ ५० ॥

अनेकावयवैर्भिन्ना नित्य लीला सुविग्रहा ।
अनुग्रहार्थं मस्माकमेकं ब्रह्म द्विधागतम् ॥ ५१ ॥

रामः सीता जानकी रामचन्द्रो नाडुर्बेदंल्येतयोरस्तिकश्चित् ।
सन्तोमत्वा तत्त्वमेतद्विबुध्वापारं याताः संसृतेर्भृत्युकालात् ॥ ५२ ॥

ब्रह्माज्ञानामसङ्ख्यानां ब्रह्म विष्णु उरात्मनाम् ।
उद्भवै प्रलये डेतुः राम अयं धृति श्रुतिः ॥ ५३ ॥

सृष्टिस्थित्यन्त करणो ब्रह्म विष्णु मलेश्वरः ।
यस्यायुतायुतांशांशास् तदब्रह्मेत्यभिधीयते ॥ ५४ ॥

सहस्र-कोटयः सन्ति ब्रह्माज्ञास्तिर्यगूर्ध्वगा ।
ब्रह्माज्ञो उरयो रुद्रास्तत्र तत्र व्यवस्थिताः ॥ ५५ ॥

अजादि देव देवस्य श्रीरामस्य मलात्मनः ।
अवतारा बलवः सन्ति कलाश्चांश विभूतयः ॥ ५६ ॥

अवतारैरसङ्ख्यातैः प्रधानैरमितस्तथा
सेव्यमानः परे रभ्ये गुणावासे परं पदे ॥ ५७ ॥

मलासुन्दरीतन्त्रे श्रीजनकौवाच-
कस्मिन्पीठे मलादेवी नित्यं रामः प्रतिष्ठितः ।

पूर्णानन्दो घनश्यामो माया गुण विऽम्बकः ॥ ५८ ॥

तत्रैव श्रीजानकीउवाच-

गोलोक संज्ञके नित्यसाकेत भवनोत्तमे ।

भ्रातृभिरनुजैर्भाति देव देवः सनातनः ॥ ५९ ॥

स्वप्रकाशते नित्यरूपो रामो माया दयात्मवान् ।

धन्वनीलमणि स्निग्धः श्यामसुन्दर विग्रहः ॥ ६० ॥

भार्गवपुराणे नारायण वाक्ये नरं प्रति-

धममेव पुरा प्रश्नं वैकुण्ठनगरे हरिम् ।

सर्वेश्वरी जगन्माता पप्रच्छ कमलालया ॥ ६१ ॥ ।

त्रिपाद्विभूतौ वैकुण्ठे विरजायाः परे तटे ।

या देवानां पूरयोध्या ष्यमृतेनावृता पुरी ॥ ६२ ॥

श्रीमन्मडारामायणे शङ्कर वाक्यं पार्वतीं प्रति-

गोलोकाख्य परं ज्ञेयं साकेतान्तः पुरं प्रिये ।

गोप्याद्गोप्य तरागोप्यासायोध्यातीव दुर्लभा ॥ ६३ ॥

पुंसामगोचरं स्थानं सप्तादास विवर्जितम् ।

महापुरुष रूपेण श्रीरामोऽपि विराजिते ॥ ६४ ॥

अनन्ताभिः सप्तीभिश्च सार्द्धंरामः स सीतया

स्वेच्छया कुरुतेरासं ताः कुजागात्र सम्भवाः ॥ ६५ ॥

सर्वाभराण सम्पन्नो रत्नौघैर्विविधैर्वरैः ।

मध्योचयः किशोरश्चानन्त रूपो रघूत्तमः ॥ ६६ ॥

किशोर्यः सकलासप्यो भूषिताश्चन्द्रादिभिः ।

जानकीरामरुपास्ता मडाडूलादाभि संयुताः ॥ ६७ ॥

शृङ्गाष्वशुभगेमत्तो विस्तरेण कथाम्पराम् ।

राम रास समाविष्टां प्रवक्ष्ये त्वद्धितायवै ॥ ६८ ॥

धनुमत्संछितायां श्रीधनुर्दाक्यं अगस्त्यं प्रति-

पुंसामगोचरं स्थानं केवलं प्रेमदायकम् ।

नारी भावसंयुक्ता तेषां दृश्यं भवेद् ध्रुवम् ॥ ६९ ॥

गोलोकसाकेतसमावुभौ मुने कदापि भेदो नऽपि राघवस्य य ।

उभौ तु विश्रामनिवासधाम्नी परस्परवसदृशे विलासतः ॥ ७० ॥

छिरण्यगर्भं संछितायां अगस्त्यं वाङ्मयं सुतीक्ष्णं प्रति-

अद्वैतानन्दं चैतन्यं शुद्धसत्त्वैकलक्षणम् ।

वछिरन्तः सुतीक्ष्णात्र रामचन्द्रः प्रकाशते ॥ ७१ ॥

श्रीरामगीतायां श्रीरामचन्द्रवाङ्मयवसिष्ठे प्रति-

यथा सर्वेषु कुम्भेषु रजिरे कोपिदृश्यते ।

तथासर्वेषु भूतेषु चिन्तनीयोऽस्म्यहं सदा ॥ ७२ ॥

कश्यपस्मृतौ कश्यपवाङ्मयं श्रीरामं प्रति-

अवताराश्च ये तात त्वत्तः सर्वे भवन्ति ते ।

उदयार्द्रेरिव प्राच्या मादित्यानां युगे युगे ॥ ७३ ॥

अथर्ववेद रामरहस्योपनिषद् उत्तरार्द्धे-

याऽयोध्या सा सर्ववैकुण्ठानामेव मूलाधारा प्रकृतेः परा तत्सद् ब्रह्ममयी ।

विरजोत्तरादिव्यरत्नकोशाढ्या तस्या नित्यमेव श्रीसीतारामयोर्विदारस्थलमस्ति ॥ ७४ ॥

कृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयारण्यक

देवानां पूरयोध्या । तस्या ॐ छिरण्यमयः कोशः ।

स्वर्गो लोको ज्योतिषाऽऽवृतः । यो वै तां ब्रह्मणो वेद ।

अमृतेनाऽऽवृतां पुरीम् । तस्मै ब्रह्म यं ब्रह्मा य ।

आयुः कीर्तिं प्रजान्दुः । विभ्राजमाना ॐ हरिणीम् ।

यशसां सम्परीवृताम् । पुर ॐ छिरण्यमयी ब्रह्मा ॥ ७५ ॥

श्रीमन्नरामचरितमानसे श्रीरामचन्द्रवाङ्मय-

जद्यपि सख्यैकुण्ठब्रह्मणा । वेदपुरानभिहितजगुजाना ।

अवधपुरीसमप्रियं नहिं सोऽभि । यत्प्रसङ्गजनैकोऽभि ॥ ७६ ॥

इति श्रीरामनवरत्नसारसङ्ग्रहपररूपधामसूक्ष्मवर्णनतृतीयं रत्नम् ॥ ३ ॥

अध्याय ४

धनुषं धनुषं अस्मि यत्कदरगदापद्मं लवणादि ।

धनुषं धनुषं अस्मि यत्कदरगदापद्मं लवणादि ॥ १ ॥

यजुर्वेदे उत्तरार्द्धे अकोनत्रिंशत्तमेऽध्याये अकोनचत्वारिंशत्तमो मन्त्रः-

धन्वना गा धन्वनाजिं जयेम धन्वना तीप्राः समदो” जयेम ।

धनुः शत्रोरपकामं कृणोति धन्वना सर्वाः प्रदिशो” जयेम ॥ २ ॥

भाष्यः अस्थ मन्त्रस्यार्थः । धन्वना, धनुषाङ्किता इति शेषः । अतस्तीप्राः पटवः परब्रह्मप्राप्तिप्रतिबन्धकीभूतपापनिरसने समर्थावयं समदः कामादिभिरनुष्ठितान् सङ्ग्रामान् जयेम ।

नन्विन्द्रियाणां विषयौन्मुख्ये कथं कामादिजयः इत्याकाङ्क्षामुच्यते । धन्वना धनुषा तदङ्कनप्रभावेणैवगाः इन्द्रियाणि जयेम ।

इन्द्रियजये न य प्रसङ्ग्यानाप्यावस्थालाभे धन्वना आजिं अजन्ति गच्छन्ति परब्रह्मगन्तारोऽस्मिन्निति आजिभार्गः तं जयेम । धनुरङ्कनप्रसन्नेश्वरप्रदर्शितया सुषुम्नया नाज्या बहिर्निष्कम्य अर्थिरादिमार्गेषु परब्रह्म गच्छेमेत्यर्थः । नन्वनिर्लीनमायान्वयस्य कथमीश्वर प्रसत्तिरित्या शङ्क्याड । धनुः कर्तुं शत्रुभूतमनादिमायासम्बन्धस्य संसारपातनौन्मुख्यं अपकृणोति अपनयति नाशयति यद्वा तस्य मनोरथाभावं सम्पाद्यति ननु सत्सुसंस्थितादिकर्मसु कथं मायासम्बन्धस्य संसारपातनौर्मुख्यं विनाश इत्याड । धन्वना धनुषा सर्वाः प्रदिशः सर्वदिग्वाति नानाथोनिजन्मप्रदानसमर्थानि सर्वाणि कर्माणि जयेम नाशयाम इत्यर्थः ।

श्रीमद्भाल्मीकीये रामायणे किञ्चिन्त्याकाण्डे-

तदस्त्रं तस्य वीरस्य स्वर्गमार्गप्रभावनम् ।

रामभाषासन्निहितमावडत् परमां गतिम् ॥ ३ ॥

यो वै नित्यं धनुर्भाषाङ्कितो भवति । स पाप्मानं तरति । स संसारं तरति ।

स भगवदाश्रितो भवति । स भगवद्भूपो भवतीत्यथर्वणीया श्रुतिः ॥ ४ ॥

अगस्त्य संछितायां अगस्त्य वाक्यं सुतीक्ष्णं प्रति-

वामे करे धनुः कुर्यादक्षिणे बाणमेव य ।

सबिन्दुन्तिलकं कुर्यान् मुक्तिं भागी भवेन्नरः ॥ ५ ॥

उभाभ्यामपिरेभाभ्यान्तिलकः परिकथ्यते ।

उरिपादस्थितं बिन्दुं पीतं य परिधायते ॥ ६ ॥

तिलकं रामरूपेण बिन्दुरूपेण भूमिजाम् ।

धृत्वा य राम भक्तानां मन्त्रगणयो गुणग्राणीः ॥ ७ ॥

भ्रुवोन्तादपि यारभ्य ललाटान्ते य धारयेत् ।

मनोहरं तथा मध्ये अन्तरं युग्ममङ्गुलम् ॥ ८ ॥

रामायुधाङ्कितं दृष्ट्वाशिरसाप्रणमेनुयः ।

षष्ठिवर्षं सडस्त्राणि ब्रह्मलोके महीयते ॥ ९ ॥

या गतियोग्युक्तानां मुनीनां भीतरागिनाम् ।

धनुर्बाण्डुते नैव सा गतिर्लभ्यते क्षणात् ॥ १० ॥
 बाहुमूले धनुर्बाणे नाङ्घ्रितो राम डिङ्करः ।
 शतिलेनाथ तमे न तस्य मुक्तिर्न संशयः ॥ ११ ॥
 शीतलाश्चतगुणाम्प्रोक्तं तमस्य परिधारणे ।
 अङ्घ्रितास्सर्वं कालेस्युश्चतुर्वर्णाश्रमाद्यः ॥ १२ ॥
 यक्षाश्चत गुणाम्प्रोक्तं हृलं बाणादि धारणे ।
 सर्वेषां रामभक्तानां राम मुद्राभिधारणम् ॥ १३ ॥
 नाङ्घ्रितो यापबाणाभ्यां न मन्त्रोस्तिषडक्षरः ।
 न नाम राम सम्बन्धि न रामोपासको भवेत् ॥ १४ ॥
 मयावै प्रोच्यते पुत्र मुद्रामाडात्त्य मेव य ।
 स्वगात्रे धारयेद्योपि स रामोपासको मडान् ॥ १५ ॥
 मडाशिव संछितायां अगस्त्य वाक्यं सुतीक्ष्णं प्रति-
 रामायुधाम्यां तमाभ्यां सीतायाः मुद्रयासह ।
 अङ्घ्रिता ये मडाप्राज्ञा नित्यमुक्ताश्च मुक्तिदाः ॥ १६ ॥
 मुनेस्मिन्भारते वर्षे याप बाणाङ्घ्रिता नराः ।
 स्वपरं कुल साडस्रं तारयन्ति सुप्तेन वै ॥ १७ ॥
 येषां कुलेतु ओकोपि रामायुधयुतः सुधीः ।
 तेपियान्ति परंलोकं यत्र योग मभादिभिः ॥ १८ ॥
 शिरं गताडि नरके पूर्वजा यस्य कस्य वै ।
 रामायुधाङ्घ्रिते वंशे तेपि यान्ति पराङ्गतिम् ॥ १९ ॥
 या गतिर्योग युक्तानां नैष्ठिकानां य न्यासिनाम् ।
 दुर्लभान्तां गतिं यैव प्राप्नोति धनुषाङ्घ्रितः ॥ २० ॥
 धनुषाङ्घ्रित बाहुभ्या मर्थनं देव पितृणाम् ।
 तस्य ते पितृदेवाश्च गच्छन्ति परमं पदम् ॥ २१ ॥
 धनुः शराङ्घ्रितोमत्र्यो यद्यत्पुर्याश्छलममुने ।
 तत्तश्चतगुणं याति विपरीततुनिष्फलम् ॥ २२ ॥
 यस्य श्राद्धे य लोमे य लोतारो धनुषाङ्घ्रिताः ।
 तस्यतेपितृदेवाश्च सुधां प्राश्नन्ति मोदिताः ॥ २३ ॥

येषु श्राद्धेषु ढोमेषु न कोपि धनुषाङ्कितः ।
 तत्रपिण्डाङ्कितिर्याति निष्कलत्वं न संशयः ॥ २४ ॥
 सीतायाः तममुद्राञ्च श्रीरामस्यायुधेडभे ।
 धारयन्भुवनं सधः पुनात्येव सुनिश्चितम् ॥ २५ ॥
 ब्रह्माण्डपुराणे कौशलभाण्डे श्रीराम गीतायाम्-
 श्रीरामचन्द्र वाङ्मयं वसिष्ठ प्रति-
 धनुर्वाण्णादि चिन्धानां धारिणं तिलकान्वितम् ।
 तुलसीकाष्ठ मालाढ्यं तं जनीतु सु वैष्णवम् ॥ २६ ॥
 पद्मपुराण सदाचार सङ्ग्रहे-
 आद्यस्तु वैष्णवः प्रोक्तः शङ्ख यङ्काङ्कितोऽरेः ।
 धारणं योर्ध्वपुण्ड्रणं तन्मन्त्राणां परिग्रहः ॥ २७ ॥
 अचर्नं जप ध्यानं च तत्पादोदकमेव च ।
 तन्निवेदित भोज्यं च द्वादशीं प्रत निश्चितम् ॥ २८ ॥
 तुलसीरोपाणं विष्णोर्देव देवस्य शार्ङ्गिणः ।
 भक्तिः षोडशधाप्रोक्ताभवबन्ध विमुक्तये ॥ २९ ॥
 सर्वेषामेव देवानां नमामि पुरुषोत्तमम् ।
 पूजनीयोऽहिरिर्नित्यं ब्राह्मणानां विशेषतः ॥ ३० ॥
 तस्माद्ब्रह्म ब्राह्मणो नित्यं विधिवत्पूजयेद्भूरिम् ।
 तस्थिन्धै रेडितः श्रीशपदं प्राप्नोत्य संशयः ॥ ३१ ॥
 यङ्कं वा शङ्खं यङ्कं वा शार्ङ्गं यापं शरं तथा ।
 दुताग्नि नैव सन्तमं सभै पाप विमुक्तये ॥ ३२ ॥
 धारयित्वाश्च विधिवद्ब्रह्म कर्म समाचरेत् ॥ ३३ ॥
 श्रीमन्मलारामायणे शिव वाङ्मयं पार्वती प्रति-
 ये जपकाभगवतश्च तपस्विनोये
 पूजयताः श्रुतिरताश्च विरागयुक्ताः ।
 ज्ञानार्णवास्तिलकदामधरा यशस्वि-
 नस्तीर्थाटना शुभगुणाः शुभकर्मयुक्ताः ॥ ३४ ॥

सर्वेर्गुणैर्नियम संयमनित्ययुक्तो

निष्कल्मषः सकलसिद्धिकरश्चनित्यम् ।

योनाङ्कितो धनुश्शरैर्न य मन्त्र राज-

स्थोपासको न सज्जनो रघुनन्दनस्य ॥ ३५ ॥

श्रीरामसंस्कारविवर्जिताये निष्पुच्छ शृङ्गापशवोनरास्ते ।

शक्तान वेदाभिवर्जितं यन्त्वत्तोमयाप्यात मविस्तरैण ॥ ३६ ॥

अळं विधाता गरुड्ध्वजश्च रामस्यवाले समुपासकानाम् ।

गुणाननन्तां कथितुं न शक्ताः सर्वेषु भूतेष्वपि पावनास्ते ॥ ३७ ॥

एति श्रीरामनवरत्नसारसङ्ग्रहे श्रीरामायुध प्रभावे सूक्ष्मवर्णनं नाम चतुर्थं रत्नम् ॥ ४ ॥

अध्याय ५

शुभ ब्रह्म सबर्मे रभ्यो, रमु डीडा सो राम ।

राम उपासक भिनु न मिलु, निज स्वरूप परधाम ॥ १ ॥

तत्र प्रमाण माडवसिष्ठ संछितायाम्-

न श्रीराम प्रतादन्यद्प्रतं सर्वार्थ साधनम् ।

न रामाराधनादन्यो यज्ञो वेद्योपि दृश्यते ॥ २ ॥

रामदास्यात्परो धर्मो यस्मिन्नन्यो निरुध्यते ।

शास्त्रं तन्त्रेक्ष भौद्धानां विश्वसेत्रविद्यक्षाणः ॥ ३ ॥

मडाशम्भु संछितायां अगस्त्य वाक्यं सुतीक्ष्णं प्रति-

कृपा य साधनं सिद्धिर्भक्ति श्रीमैथिली पतेः ।

अन्यत्व डेवल श्रमं साधितं मत वादिभिः ॥ ४ ॥

शुद्धं द्वैत मत विद्धि सेव्य सेवक भावदम् ।

सामीप्यं य सुमुक्तिं य नित्यं गोलोक धामकम् ॥ ५ ॥

ज्ञान वैराग्य सन्तोषा क्षमाशीलादि कानि वै ।

तुलसी काष्ठ संयुक्ता विरेजू राम भावकाः ॥ ६ ॥

यज्ञोपवीतं धौतं य कौपीनाच्छादनं परम् ।

गुंळति धातु पात्रं वा तुण्डिकां राम सेवकाः ॥ ७ ॥

शृङ्गारं मैथिली कृत्यं श्रियं भिन्दुं य यन्द्रिकाम् ।

करोति रसिको नित्यं तिलकं तन्तु मन्यते ॥ ८ ॥

शील सन्तोष सत्यादि निष्कामार्जव लक्षणात् ।

भोज्यं मलाप्रसादं च पानं पादोदकं सदा ॥ ९ ॥

दण्डवत्प्रोक्तमुभयं वन्दनं स्वामि दक्षिणे ।

गुरुं हरि समं मन्येत् सेव्यं यैव परिक्वमम् ॥ १० ॥

अन्यथ-

तुलसी माल तिलकं धनुर्वाणाङ्घ्रितौ भुञ्जे ।

राममन्त्रश्च तन्नाम संस्कारः रामसेवके ॥ ११ ॥

अक्रोध वैराग्य जितेन्द्रियत्वं क्षमादया सर्वजन प्रियत्वम् ।

निर्लोभदाता भयशोकहर्ता भक्तस्थयिन्धानि दान्तराशि ॥ १२ ॥

अवेवं सर्व गुणैर्युक्तः हरिभक्तिपरायणः ।

भाष्याभ्यन्तरं संशुद्धस्ततोयाति पराङ्गतिम् ॥ १३ ॥

पुनरपि मलासदाशिव संछितायाम-

श्रीमन्नारायणस्यैव शिष्या ये कथिताः शुभाः ।

पूर्वोक्ता राममन्त्रस्य ये भूवस्ते तथा भवन् ॥ १४ ॥

भविष्यन्ति कलौष्यन्ते प्राकृता मतवादिनः ।

मन्त्र नामानुचिन्धानि कल्पयिष्यन्ति मानिनः ॥ १५ ॥

यथा रात्रौ नार्क भासोदीप तेजः प्रशस्यते ।

आदिमूलाद्गतं आश्रयमधोमूलं समाश्रिताः ॥ १६ ॥

स्पृह्यिष्यन्ति यान्योन्यं यथा मोहं गताबुधाः ।

यथा मतिस्तथागम्यं गमिष्यन्ति विधार्मिकाः ॥ १७ ॥

श्रीराम मन्त्रस्यांशानि मन्त्राण्यन्यानि विद्धि य ।

उनुमताचार्येणोक्तं रामधामसतां पदम् ॥ १८ ॥

श्रीजनक्याः पतिं सर्वे भजध्वं मङ्गलायनम् ।

राममन्त्रेणायुधाभ्यां युक्ताः शुशुभिरे भुवि ॥ १९ ॥

सुरगुर्वादि गुरवो राम मन्त्रस्य सेवकाः ।

श्रीगुरोर्मारुतेः शिष्यो सुग्रीवश्च कपीश्वरः ॥ २० ॥

श्रीरामस्था युधौ तमौ राममन्त्रं व्यधारयत् ।

पद्माष्टा दश सङ्ख्याता स्वसैन्याश्च उनुमतः ॥ २१ ॥

दीक्षितास्तेन मन्त्रेण धनुर्वाणेन याङ्गिताः ।

उनुमच्छिष्यतां प्राप्तो महाराजो विभीषणः ॥ २२ ॥

रामायुधाभ्यां तन्माभ्यामङ्कितश्च समुद्रया ।

तथा तस्य प्रजाः सर्वा विन्दिता राम लाञ्छनैः ॥ २३ ॥

राजमार्गं भिमं बिद्धि रामोक्तं जानकी कृतम् ।

यद्गते यान्य मार्गास्तु यौराणां भीषिका यथा ॥ २४ ॥

आध्यायार्थं उनुमन्तं त्यक्त्वाऽन्य मुपासते ।

ऽल्लेद्यन्ति यैवते भुग्धा मूलडा पल्लवाश्रिताः ॥ २५ ॥

श्रीमैथिल्याश्च मन्त्रं हि श्रीगुरुं मारुतं मडत् ।

साभी भावं दम्पतीष्टं भुक्ति मुक्ति प्रदं सदा ॥ २६ ॥

श्रीजानकी सम्प्रदायं राम रास मनन्यताम् ।

ऋते केपि न यास्यन्ति वाञ्छितं क्ल मेव य ॥ २७ ॥

श्रीरामस्यायुधौ तसौ जानकी मुद्रिकां विना ।

पारमेष्ठयं न प्राप्नोति ज्ञानादि साधनै रपि ॥ २८ ॥

रामायुधाङ्कितश्चैव तनुं त्यजति यः पुमान् ।

याम्याश्चपार्षदास्तत्र नमन्तिशिरसाङ्कितम् ॥ २९ ॥

युग्म मन्त्रं य यो नित्यं धनुर्वाणौ य धारयेत् ।

स जानकीवल्लभस्य सामीप्यं सुप्नमृच्छति ॥ ३० ॥

युग्म मन्त्रं विनानास्ति मन्त्रः कोपि सुप्नप्रदः ।

जानकीवल्लभोपास्तिं विनोपास्तिर्नवल्लभा ॥ ३१ ॥

उनुमत्परमाचार्यं विनाचार्यो न कोपि य ।

धृति पद्भति निर्णीतं पूर्वोक्तं य मयोदितम् ॥ ३२ ॥

सदाशिव संछितायां सौमित्रि वाङ्मं वेदान्प्रति-

सीताङ्कितो धनुर्वाणात् प्रथमं य मडा शिवः ।

सीतयायाङ्कितः पश्चाद्दन्माम्नाश्च हरि प्रियः ॥ ३३ ॥

मडाशम्भुः शिवं प्राड स शिवो नारदं तथा ।

नारदश्चाड वाल्मीकिं वाल्मीकिश्च कुशीलवौ ॥ ३४ ॥

उनूमान्स्तु अगस्त्याय अगस्त्यश्च सुतीक्ष्णकम् ।
सुतीक्ष्णेन मलाभागा याङ्किता वलवो मुने ॥ ३५ ॥

भविष्यन्ति कलौ धोरे ज्वाडरि वडिर्मुष्णः ।
तेषामुद्दृष्टार्थाय स्वरूपज्ञान डेतवे ॥ ३६ ॥

रामाज्ञया उनूमांश्च माध्याचार्य प्रभाकरः ।
रामानन्दः स्वयं रामः प्रादुर्भूतो मडीतले ॥ ३७ ॥

विनाचिन्तं धनुर्वाणं विना मन्त्र षडक्षरम् ।
पूजायश्च प्रकृर्वीत राघवो न प्रसीदति ॥ ३८ ॥

धर्मं दधात् धनं दधात् प्राणं दधात् यशस्तथा ।
ध्यान मन्त्रो न दातव्य ऋतेरामस्य संस्कृतिम् ॥ ३९ ॥

कल्पकोटि सडस्त्राणि कल्प कोटि शतानि य ।
पञ्चाङ्गोपासनेनैव रामे भक्तिः प्रजायते ॥ ४० ॥

श्रीगोस्वामि वाङ्मयं दोडावली ग्रन्थे-
तुलसी रामलि छाडि डे, करै और को जाप ।
ताडे मुभ मेँ डीजिये, नवसाडर को बाप ॥ ४१ ॥

श्रीअग्रदास कुण्डलिया छन्द-
भुस ऒपर को लेपनो अरु बाडु डी भीति ।
अरु बाडु डी भीति भूत डी मनडु मिठाळ ।
बाजुगर को बाग स्वप्न मेँ नव निधि पाळ ॥

अजयाअस्तन कण्ठ तुच्छ बाडर डी छाया ।
पूरभ बस्तु बिसारि पछिम डिसि टूढःन धाया ॥

आन ऒपासक राम विनु अग्र सु वैसी रीति ।
भुस ऒपर को लेपनो अरु बाडु डी भीति ॥ ४२ ॥

डति श्रीरामनवरत्नसारसङ्ग्रहे ऒपासनालक्षणावर्णनं नाम पञ्चमं रत्नम् ॥ ५ ॥

अध्याय ५

परम पुरुष दशरथ सुवन यरित अमित श्रुतिसार ।

रामायणं यक अक्षरौ कलत नास संसार ॥ १ ॥

कर्म योग वैराग्य दृढ ब्रह्म ज्ञान जप ध्यान ।

रामयरणं नहिं राम मिल बिनु उपासना ज्ञान ॥ २ ॥

तत्र प्रमाणमाह वाल्मीकीये लव कुश वाक्ये-

वेदवेद्ये परे पुंसि जाते दशरथात्मजे ।

वेदः प्रायेतसादासीत् साक्षात् रामायणात्मना ॥ ३ ॥

यरितं रघुनाथस्य शतकोटिप्रविस्तरम् ।

अेकैकमक्षरं पुंसां मलापातकनाशनम् ॥ ४ ॥

वाल्मीकीये अयोध्याकाण्डे-

सूर्यस्यापि भवेत्सूर्यो ज्योतिरग्निः प्रभोः प्रभुः ।

श्रियः श्रीश्च भवेद्यथा कीर्त्याः कीर्तिः क्षमाक्षमा ॥ ५ ॥

दैवतं देवतानां य भूतानां भूतसत्तमः ।

तस्य के ज्यगुणा देवि देशे वाप्यथवावने ॥ ६ ॥

पृथिव्या सल वैदेज्या श्रिया य पुरुषर्षभः ।

क्षिप्रं तिसृभिरेताभि सल रामोऽभिषेक्ष्यते ॥ ७ ॥

सुन्दरकाण्डे अनुमद्वाक्यं रावणं प्रति-

ब्रह्मा स्वयम्भूश्चतुराननो वा रुद्रस्त्रिणेत्रस्त्रिपुरान्तको वा ।

धन्द्रो मडेन्द्रः सुरनायको वा त्रातुं न शक्ता युधि रामवध्यम् ॥ ८ ॥

सुन्दरकाण्डे त्रिजटा वाक्यं (दक्षिणात्य पाठ)-

परं ब्रह्म परं तत्त्वं परं ज्ञानं परं तपः ।

परं बीजं परं क्षेत्रं परं कारणं कारणम् ॥ ९ ॥

युद्धकाण्डेपि-

आत्मानं मानुषं मन्ये रामं दशरथात्मजम् ।

योऽलं यस्य यतश्चालं भगवान्स्तद्भ्रवीतु मे ॥ १० ॥

स्कन्दपुराणे शिव वाक्यम्-

सकृदुच्यरितं ये न रामायणं मनुत्तमम् ।

भस्मी भवन्ति पापौघा हृदिरामस्तु तद्रवात् ॥ ११ ॥

श्रीमद्रामायणस्यैव श्रवणालीर्तनाच्छिवे ।

सद्यः पुनन्ति वै सर्वे चिरकालं तथान्यतः ॥ १२ ॥

श्रीमन्मडारामायणे शङ्कर वाक्यं पार्वतीं प्रति-

गुरु मन्त्रानुसारेण लयं ध्यानं जपं तथा ।

पाठं तीर्थं च संस्कार मिष्टं सर्वं परात्परम् ॥ १३ ॥

एष्ट पूजां प्रकुर्या द्वै तत्कथां शृणुयात्पठेत् ।

तद्देश व्यापकं विश्वं मन्येतसाध्युपासना ॥ १४ ॥

न विधिर्ननिषेधश्च प्रेमकुर्याद्रघूत्तमे ।

छन्द्रियाणामभावः स्यात्सोऽनन्योपासकः स्मृतः ॥ १५ ॥

ध्याने पाठे जपे डोमे ज्ञाने योगे समाधिभिः ।

विनोपासनयामुक्तिर्नास्ति सत्यं ब्रवीमि ते ॥ १६ ॥

यैः कृतं भक्तिविज्ञानमनन्योपासनं विना ।

न प्राप्तिर्भगवद्रूपे सत्यं सत्यं वदामि ते ॥ १७ ॥

पद्मपुराणे शङ्कर वाक्यं पार्वतीं प्रति-

न तत्पुराणं नहि यत्र रामो यस्यां न रामो न व संछितासा ।

सनेतिडासो नहि यत्र रामः काव्यं न तत्स्यान्नहि यत्र रामः ॥ १८ ॥

शास्त्रं न तत्स्यान्नहि यत्र रामः तीर्थं न तद्यत्र न रामयन्द्रः ।

यागः सागो नहि यत्र रामो योगस्सरोगो नहि यत्र रामः ॥ १९ ॥

न सा सभा यत्र न रामयन्द्रः कालोप्यकालो कलिरेवसोस्ति ।

सङ्कीर्तते यत्र न रामदेवो विद्याप्यविद्या रछितात्वनेन ॥ २० ॥

स्थानं न तद्यत्र न रामकीर्तिः श्रीरामनामा मृतशून्यमास्थम् ।

सर्पालयं प्रेत गृहं गृहं तद्यत्राश्रयते नैव भडेन्द्र पूज्यः ॥ २१ ॥

उक्ते न किं स्याद्दनात् विश्वं सर्वं मुधास्थाद्यदि राम शून्यम् ।

तदेव सत्यं विहितं तदेव तदेव योग्यं रघुनाथ युक्तम् ॥ २२ ॥

सर्वेषां वेदसाराणां रडस्यन्ते प्रकाशितम् ।

अेकोदेवो रामयन्द्रो प्रतमन्यं न तत्समम् ॥ २३ ॥

मन्त्रस्त्वेकरयतन्नाम शास्त्रं तद्देवतस्तुतिः ।

तस्मात्सर्वात्मना रामयन्द्रं भज मनोहरम् ॥ २४ ॥

येषान्तु मानसं रामे लज्जे नेह मनोरमे ।

अञ्चिता बिधिनापापास्तेवै कूरतराश्चडि ॥ २५ ॥

रामं शृण्वन्ति सद्भक्तया सम्भूताः कथयन्ति ये ।

श्रयन्ते य सुकथ्यन्ते देवैरिन्द्रादिभिस्तु ते ॥ २६ ॥

येषां रामः प्रियो नैव रामेन्यूनत्वदृशिनाम् ।

द्रष्टव्यं न मुञ्च तेषां सङ्गतिस्तु कुतस्तराम् ॥ २७ ॥

तत्र प्रमाणावाल्मीकीये अयोध्याकाण्डे-

यश्चरामं न पश्येत्तु यञ्च रामो न पश्यति ।

निन्दितस्सर्वलोकेषु स्वात्माप्येनं विगर्हते ॥ २८ ॥

अथ श्रीरामोऽश्वरथं प्रतापादिपरिपूर्णां तत्र प्रमाणाश्रुतिः-

ॐ भृगुर्वै वारुणिर्यरुणं पितरमुपससार अधीडि लो भगवो ब्रह्मेति सो प्रवीद्राम एव परब्रह्म रामादन्यं न

किञ्चन यत् अते रामादेवोत्पद्यन्ते राम एव विलीयन्ते राम एव स्थितिं लभन्ते तस्माद्राम एव विबुधिति ॥

२९ ॥

अथ श्रीरामतापनीयोपनिषत्-

प्रकृत्या सलित श्यामः पतिवासा प्रभाकरः ।

द्विभुजः कुण्डलीरत्नमाली धीरो धनुर्धरः ॥ ३० ॥

अथ वेदसारोपनिषद् उत्तरार्ध-

यस्यांशो नैव ब्रह्मविषयु मध्वरा अपिजाता मडाविषयुर्यस्य द्रिव्यगुणाश्च स एव कार्यकारणयोः परः परमपुरुषो

रामो दाशरथिर्वभूव ॥ ३१ ॥

देडी देह विभागो नस्यात् सञ्चिदानन्द विग्रह इति श्रुतिः ॥ ३२ ॥

रामात् सञ्जायते कामः कामाद्विश्वं प्रजायते ।

तस्माद्भ्रुर्धुरात्सर्वे द्विभुजामूलरूपिणः इति श्रुतिः ॥ ३३ ॥

नित्यो नित्यानां येतनश्चेतनानामेकोऽब्रह्मनांयो विदधाति कामान् इति श्रुतिः ॥ ३४ ॥

तत्र प्रमाणाभाड आनन्दाप्यसंखितायां -

स्थूलमष्टभुजं प्रोक्तं सूक्ष्मं चैव यतुर्भुजम् ।

परन्तुद्विभुजं रूपं तस्मादेतत् त्रयं यजेत् ॥ ३५ ॥

अन्यथ-

आनन्दो द्विविधः प्रोक्तोमूर्तश्चामूर्त एव य ।
अमूर्तस्याश्रयो मूर्तः परमात्मा नराकृतिः ॥ ३६ ॥

उरेस्तनुभाः अहमेति श्रुतिः ।

अहमाएऽपुराणेषु-

सीतायाश्च त्रयोप्यंशाः श्रीभूलीलादि भेदतः ॥ ३७ ॥

श्री भवेद् रुडिमिणी भूः स्यात् सत्यभामा दृढप्रता ।
नीलास्याद् राधिका देवी सर्वलोकैक पूजिता ॥ ३८ ॥

जनकस्य राज्ञः सन्मानि सीतोत्पन्ना सा सर्वपरानन्दमूर्तिर्गायन्ति मुनयोऽपि देवाश्च कार्यकारणभाव्यामेव परा तथैव
कार्यकारणार्थं शक्तिर्यस्याः विधात्रीश्रीगौरीणां सैवकर्त्री, रामानन्दस्वरूपिणी सैव जनकस्य योगकृलमिव विभाति
धृत्यथर्वणो उत्तरार्द्धे श्रुतिः ॥ ३९ ॥

अथ श्रीराम नाम वर्णनम्-

तत्र प्रमाणमाह अगस्त्य संछितायाम्-

अडुधाराम मन्त्रोयं संस्कारान्नैव वाञ्छति ।
रसनास्पृष्टकृलत्येव अग्निरसंस्कृतो यथा ॥ ४० ॥

गुरुवक्तत्राद्राममन्त्रो यस्य कर्णो प्रवेशकृत् ।
शुद्धः स वैष्णवो ज्ञेयः वेदास्सर्वे वदन्तिहि ॥ ४१ ॥

अगस्त्य संछितायाम्-

सर्वेषु मन्त्र वर्गेषु श्रेष्ठं वैष्णवमुच्यते ।
गाणपत्येषु शैवेषु शाक्त सौरिष्वभीष्टदम् ॥ ४२ ॥

वैष्णवेष्वपि मन्त्रेषु राममन्त्राः कृलाधिकाः ।
विनैव दीक्षां विप्रेन्द्र पुरश्चर्यां विनैवहि ॥ ४३ ॥

विनैवन्यास विधिना जपमात्रेण सिद्धिदाः ।
मन्त्रराजैतिप्रोक्तः सर्वेषामुत्तमोत्तमः ॥ ४४ ॥

दैन्यं दिनन्तु दुरितं पक्ष मासर्तुवर्षजम् ।
सर्वन्दति निश्शेषं तूलायल मिवानलः ॥ ४५ ॥

अहमहत्या सडस्त्राणि ज्ञानाज्ञान कृतानि य ।
स्वर्णस्तेय सुरापान गुरुतल्यायुतानि य ॥ ४६ ॥

कोटि कोटि सडस्त्राणिद्युपापानि यान्यपि ।

सर्वाण्यपि प्रणश्यन्ति राममन्त्रानुकीर्तनात् ॥ ४७ ॥

श्रीरामतापनीये-

य एतत् तारकं ब्राह्मणो नित्यमधीते स पाप्मानं तरति स मृत्युं तरति स भूषण्ड्यां तरति स सर्वं उत्यां तरति स
संसारन्तरति स विमुक्ताश्रितो भवति सो मृतत्वञ्च गच्छतीति श्रुतिः ॥ ४८ ॥

प्रणवं केवलमाकारो काराकार मर्द्द मात्रा सङ्घितं तस्मात्प्रणवस्य याकारस्य योकारस्य च मकारस्य यार्द्ध मात्रस्य च
धृति श्रुतिः ॥ ४९ ॥

आकारः प्रथमाक्षरो भवति उकारो द्वितीयाक्षरो भवति मकारस्तृतीयाक्षरो भवति अर्द्धमात्रा यतुर्थाक्षरो भवति विन्दुः
पञ्चमाक्षरो भवति नादः षष्ठाक्षरो भवति तारकत्वात्तारको भवति तदेव तारकं ब्राह्मत्वं विद्वातिश्रुतिः ॥ ५० ॥

अकाराक्षरसम्भूतः सौमित्रिर्विश्रभावानः ।

उकाराक्षर सम्भूतः शत्रुघ्नस्तैजसात्मकः ॥ ५१ ॥

प्राज्ञात्मकस्तु भरतो मकाराक्षर सम्भवः ।

अर्द्धमात्राढो रामो ब्रह्मानन्दैक विग्रहः ॥ ५२ ॥

तत्र प्रमाणं श्रीमन्महाराभायणं शिव वाङ्मयं पार्वतीं प्रति-

निश्चलं मानसं कृत्वा सावधानाश्शृणु प्रिये ।

गुड्याद्ब्रह्म तदं तत्त्वं वक्ष्ये मृतमयं मुदा ॥ ५३ ॥

रामनाम महा विद्यै षडभिर्वस्तुभिरावृतम् ।

ब्रह्मज्जुव महानादै स्तुभिरन्यद्द्रव्यामिते ॥ ५४ ॥

स्वरेण विन्दुना चैव द्विव्यया माययापि च ।

प्रथमकृत्वेना विभोगेन साम्प्रतं शृणु पार्वति ॥ ५५ ॥

परब्रह्म मयो रेडो ज्वोकारश्च मस्ययः ।

रस्याकारमयोनादः रायादीर्घास्वरामता ॥ ५६ ॥

मकारं व्यञ्जनं विन्दु उर्तुः प्रणवमाययोः ।

अर्द्धभागाद्दुकारस्या दकारान्नादं रुपिणः ॥ ५७ ॥

रकारं गुरुं राकारस्तथा वर्णं विपर्जयः ।

मकारं व्यञ्जनं चैव प्रणवञ्चालिधीयते ॥ ५८ ॥

मस्या सर्वर्षिन्तमत्वा प्रणवे नादं रुप धृक ।

अन्तर्भूतो भवेद्देहः प्रणवे सिद्धिं रुपिणी ॥ ५९ ॥

रामनाम्नः समुत्पन्नः प्रणवाभोक्ष दायकः ।

उपं तत्वमसेश्चासौ वेदतत्त्वाधिकाशिशुः ॥ ६० ॥
 रकारस्तद पदो ज्ञेयस्त्वं पदोकारौच्यते ।
 मकारो सिपदं भञ्जं तत्वमसि सुलोचने ॥ ६१ ॥
 ब्रह्मेति तत्पदं विद्धित्वम्पदं श्रुव निर्मलः ।
 ईश्वरोसिपदम्प्रोक्तं ततो माया प्रवर्तते ॥ ६२ ॥
 वेद सारं मलावाक्यं यत्तत्वमसि कथ्यते ।
 रामनाम्नश्चतत्सर्वं रमुक्तीडा प्रवर्तते ॥ ६३ ॥
 विज्ञानस्थो रकारस्यादकारो रामरूपकः ।
 मकारः परमात्मन्ती रमुक्तीडोच्यतेततः ॥ ६४ ॥
 त्रिद्वयकोरकारस्यात्सद्वाय्याकार उच्यते ।
 मकारानन्दकं वाच्यं सच्चिदानन्द मव्ययम् ॥ ६५ ॥
 व्यञ्जनाय्यक्षरोत्पत्ती रकाराद्ब्रह्म याक्षरम् ।
 रेडो निरक्षरं ब्रह्म सर्वं व्यापी निरञ्जनः ॥ ६६ ॥
 ईश्वरभूतोक्षरस्तस्य याक्षरस्तेज उच्यते ।
 निरक्षरो धनस्तेजो वर्तते जानकीपतेः ॥ ६७ ॥
 स्वयं निरक्षरातीतो राम एव एति श्रुतिः ।
 ब्रह्मज्ञान निमग्ना ये भजन्ति सनकाद्यः ॥ ६८ ॥
 रकारो नलवीजं स्यात् ये सर्वे वाङ्मयः ।
 कृत्वा मनोमलं सर्वं भस्म कर्म शुभाशुभम् ॥ ६९ ॥
 अकारो भानुवीजं स्यात् वेद शास्त्र प्रकाशकः ।
 नाशयत्येव सदीप्त्या या विद्यादृष्टये तमः ॥ ७० ॥
 मकारश्चन्द्र वीजं य सदीप्ति परि पूरणम् ।
 त्रितापंडरते नित्यं शीतलत्वं करोति य ॥ ७१ ॥
 रकरो मूढि सञ्चारस्त्रिकुट्टयाकार उच्यते ।
 मकारो धर्मोर्मध्ये लोभे लोभे प्रतिष्ठितः ॥ ७२ ॥
 रकारो योगिनां ध्येयो गच्छन्ति परमं पदम् ।
 अकारो ज्ञानिनां ध्येयस्ते सर्वे मोक्षरूपिणः ॥ ७३ ॥

पूर्णनाम मुदादासा ध्यायन्त्ययल मानसाः ।
प्राप्नुवन्ति परां भक्तिं श्रीरामस्य समीपकम् ॥ ७४ ॥

नारायणादि नामानि कीर्तितानि जडून्यपि ।
सम्यग्भ गवतस्तोषु रामनाम प्रकाशकम् ॥ ७५ ॥

अन्यथ -

पठित सकल वेदः शास्त्रपारङ्गतोवा
यमनियमपरोवा धर्म शास्त्रार्थकृद्धा ।
अपितु सकलतीर्थं प्राजको वाङ्मिताग्नि-
र्नडि हृदियदि रामः सर्वमेतदृथास्थात् ॥ ७६ ॥

नाराधितो यद्विडरिस्तपसा ततः किम्
आराधितो यद्विडरिस्तपसा ततः किम् ।
नान्तर्वडिर्यादि उरिस्तपसा ततः किम्
अन्तर्वडिर्यादि उरिस्तपसा ततः किम् ॥ ७७ ॥

सत्योपाध्याने सूत वाक्यं-
लोकेभवतुयाश्चर्यं जलाज्जन्म धृतस्य य ।
सिकतायाश्चतैलं तु यत्त्रैर्यातु कथञ्चन ॥ ७८ ॥

विनाभक्तिं न मुक्तिश्च भुजमुत्थाय योच्यते ।
यूयन्धन्या मडाभागा येषां प्रीतिस्तु राघवे ॥ ७९ ॥

अथ ब्रह्मणो वाक्यम्-

अलोयक्षत सत्रं परिदधासि वसिष्ठत्वं पुरोधसि त्वामेव ब्रह्मोद्भवं परि पश्यन्तुधीराः अनन्यमनसा
चिन्तयन्तुदेवाः स्वर्गेषुयज्ञाया प्यायतां धियः कौशिके न समग्रं प्रविलीयतां देवाः विरसि यारुरसि तूर्यं मङ्गलायतां
अेष ब्राह्मणोवसिष्ठः अस्य प्रयोजनाय यज्ञाय भानुवंश्य कृतोद्भवः आयरणाय कर्माणोस्य अप्रमेयानि कर्माणि
नाडं वभवूय अेषस्तु ज्ञेयः सनीयैस्तत्रोगृह्णातिकाले काले मङ्गलाय परिपूर्णाद्ब्रह्मलोकादिडागतः पूज्यमानाः
सन्तु आपः सुमनस्य मनोभवः देवर्षयः गच्छन्तु पुरे मङ्गलमास्तात् सिन्धयोः सम्मेलनं विधिः सङ्गीयताम् ॥
८० ॥

देवानां पूरयोध्या । तस्यां छिरण्मयः कोशः ।
स्वर्गां लोको ज्योतिषाऽऽवृतः । यो वै तां ब्रह्मणो वेद ।
अमृतेनाऽऽवृतां पुरीम् । तस्मै ब्रह्म यं ब्रह्मा य ।
आयुः कीर्तिं प्रजान्दुः एति सामवेदे तैत्तरीया श्रुतिः ॥ ८१ ॥

पद्मपुराणे शिव वाक्यम्-

विष्णोः पादमवन्तिकां गुणवतीं मध्ये च काञ्चीम्पुरीं
नाभौ द्वारवतीं तथा च लृढये मायापुरीं पुण्यदाम् ।
ग्रीवामूल मुदाडरन्ति मथुरां नासात्र वाराणसी
मेतद्भ्रज्जपद्वदन्ति मुनयोऽथोध्यापुरीं मस्तके ॥ ८२ ॥

मथुराधाः सर्वं पुर्योधयोध्यापुर द्वासिकाः ।
अयोध्यामेव सेवन्ते प्रलये प्रलयेपि च ॥ ८३ ॥

अयोध्यावासिनस्सर्वे जगन्नाथस्यमूर्तयः ।
ईश्वरेणपुरा प्रोक्तं पार्वत्यै च कदायन ॥ ८४ ॥

सरयू तमसयोर्मध्ये धवलग्राममन्तरे ।
अमरामरणमिच्छन्ति का कथा एतरेजनाः ॥ ८५ ॥

मन्वन्तरसदस्त्रेषु काशी वासे न यत्कलम् ।
तत्कलं समवाप्नोति सरयू दृशने कृते ॥ ८६ ॥

प्रयागेयो नरोगत्वा माधानां द्वादशं वसेत् ।
तत्कलादधिकं प्रोक्तं सरयू दृशने कृते ॥ ८७ ॥

मथुरायां कल्पमेकं वसते मानवो यदि ।
तत्कलादधिकं प्रोक्तं सरयू दृशने कृते ॥ ८८ ॥

गयाश्राद्धे न यत्पुण्यं पुरुषोत्तम दृशने ।
तत्कलादधिकं प्रोक्तं सरयू दृशने कृते ॥ ८९ ॥

पुष्करेषु नरो याति कार्तिक्यां कृत्तिकायुते ।
तत्कलादधिकं प्रोक्तं सरयू दृशने कृते ॥ ९० ॥

वस्तव्यं सरयू तीरे नीरेणोदर पूरणम् ।
कदाचित्प्राप्यते शाकं का कथा पाकशासने ॥ ९१ ॥

तत्र प्रमाशमाड श्रुतिः-

प्रवाडं रुपेण भवतिनाम्ना सरयू अलमेवात्र मनसा ।
जलरुपेण यतर्युगे च सरयू कलौगङ्गा वसिष्ठजा ॥ ९२ ॥

पाद्मे-

षष्ठिवर्षं सदस्त्राणि काशी वाले न यत्कलम् ।

तद्दलं निमिषार्द्धेण कलौ दाशरथेः पुरी ॥ ८३ ॥

अन्यथ-

यस्यां भाति प्रमोदकाननवरं रामस्यलावीस्पृष्टम्
यत्र श्रीसरितांवरा य सरयू रत्नायलः शोभते ।
ध्येया ब्रह्म मलेश विष्णुमुनिभिर्यानन्ददा सर्वदा
सायोध्यापरमात्मनो विजयतेधाम्नां परामुक्तिदा ॥ ८४ ॥

पद -

तत्र तञ्जि अवधपुरी रडिये ॥ टेक ॥

रामरूप डिय राम नाम भुष कर सेवा गडिये
मज्जन पान सदा सरय को समदुष सुष सडिये ।
जडं तडं रामचरित सुनिये नितसडज सुषडिं लडिये
श्रीरामचरण रघुबीर कृपाते कछु इलनडिं यडिये ॥ ८५ ॥

इति श्रीरामनवरत्नसारसङ्ग्रहे श्रीरामलीलावृषणामधाम सर्वोपरि वर्णनाम षष्ठरत्नम् ॥ ६ ॥

अध्याय ७

दोहा-

सुत कलत्र धन धाम तन, मान सुजस जगभन्ध ।
रामचरन यड सात मे, नेड करडिं ते अन्ध ॥ १ ॥

तत्र प्रमाणा माड अध्यात्मे-

यथामेघ वितानस्था विद्युल्लेभाति यञ्चला ।
आयुरप्यग्नि सन्तप्त लोडस्थ जल विन्दुवत् ॥ २ ॥

आरण्य काण्डे सुतीक्ष्ण वाक्यम्-

मामेघ सर्व जगता भविगोचरस्त्वम्
त्वन्मायया सुत कलत्र गृहान्ध कूपे ।
मग्नं निरीक्ष्य मल मुदगल पिण्ड मोड
पाशानुवद्ध दृष्टयं स्वयमागतोसि ॥ ३ ॥

किष्किन्धाकाण्डे श्रीरामचन्द्र वाक्यं तारां प्रति-

मिथ्यारोपितसंसारो न स्वयं विनिवर्तते ।
विषयान्ध्यायमानस्य स्वप्नेमिथ्यागमोयथा ॥ ४ ॥

स्वयम्प्रभोवाय-

अदर्शनं भवाणानां सन्मार्ग परिदर्शनम् ।
धन पुत्र कलत्रादि विभूति परिदर्पितः ॥ ५ ॥

अकिञ्चन धनन्त्वाद्य नाभि धातुं जनोर्लति ।
निवृत्ति गुण मार्गाय निःकिञ्चनधनायते ॥ ६ ॥

तत्र प्रमाणा श्रीमद्भागवते-

रायः कलत्रं पशवः सुतादया गृहामडी कुञ्जर कोश भूतधः ।
सर्वर्थं कामाः क्षाणभङ्गुरायुषः कुर्वन्ति मन्त्रस्यडियत् प्रियं यलाः ॥ ७ ॥

संसार कूपे पतितं विषयैर्मुषितेक्षणम् ।
अस्तं कालाखि नात्मानं कोन्यस्त्रातुमिच्छेत् ॥ ८ ॥

तत्र प्रमाणा भर्तृदरौ-

धन्यानाङ्गिरि कन्दरेषुवसतां जयोतिः परं ध्याप्रता-
मानन्दाश्रु कणान्पिवन्ति शकुनाः निश्शङ्कमङ्गे शयाः ।
अस्माकन्तु मनोरथो परयिते प्रासादवापीतटे
कीडा कानन डेलि कौतुक युषामायुः परङ्गीयते ॥ ९ ॥

भोगेरोग भयं कुलेय्युतिमयं वित्तेनृपालाद्भयं
माने दैन्यमयं वलेरिपु भयं रूपे जराया भयम् ।
शास्त्रवादि भयं गुणेनतिभयङ्गाये कृतान्ताद्भयं
सर्ववस्तु भयावळं भुविनृणां वैराज्यमेवाभयम् ॥ १० ॥

आसानामनदीमनोरथ जला तृषणा तरङ्गाकुला
रागग्राहवती वितर्क विडगा धैर्यदुग्ध ध्वंशिनी ।
मोडावर्त सुदुस्तराति गलनाप्रोतुगं चिन्तातटी
तस्याः पारगताविशुद्धमनसोन्न्तियोगीश्वराः ॥ ११ ॥

कौपीनं शतभाण्ड जर्जरतरं कथापुनस्तादृशी
नैश्चित्यं निरपेक्ष भैक्षमसनं निद्रास्मशाने वने ।
स्वातन्त्रेण निरङ्कुशं विडरणां स्वान्तं प्रशान्तंसदा
स्वैर्ययोगमिदम्भवेद्यदितदा त्रैलोक्यराज्येनडिम् ॥ १२ ॥

अन्यथ-

आसायाश्चैव येदासास्ते दासाजगतामपि ।

आसान्दासीकृतायेन तस्यदासायते जगत् ॥ १३ ॥

प्रतिष्ठाशूकरीविष्ठा गौरवं शुद्ध रौरवम् ।

अतिमानं सुरापानं त्रयन्त्यक्त्वा सुष्पीनरः ॥ १४ ॥

पतद्गमातद्ग कुरद्ग भुद्ग मीनाडतापञ्चभिरेवपञ्च ।

अेकः प्रमादसिक्थन्नडन्यतेयः सेवितेपञ्चभिरेवपञ्च ॥ १५ ॥

धृति वैराग्य वर्णनं

अथ साधु लक्षणं वर्णयते-

तत्र प्रमाणाभाड मळारामायणे शिव वाङ्मं, पार्वती प्रति-

मुग्धे शृणुष्वमनुजोपि सडस्त्र मध्ये

धर्मप्रतीभवति सर्व समान शीलः ।

तेष्वेव कोटिषु भवेद्विषये विरक्तः

सद्ज्ञानको भवति कोटि विरक्तमध्ये ॥ १६ ॥

ज्ञानीषु कोटिषु नृज्जवनकोपि मुक्तः

कश्चित्सडस्त्र नरज्जवन मुक्तमध्ये ।

विज्ञानरूप विमलोत्पथधर्म लीन

स्तेष्वेव कोटिषुसकृत् भलुराम भक्तः ॥ १७ ॥

वाङ्मन्तरं शृणु तथा गिरिराज कन्ये

त्वत्तोवदामिरेधुनाथ जनस्यमुप्यम् ।

अन्यद्विडायसडलं सडसञ्चकार्यम्

श्रीरामपङ्कजपदं सततं स्मरन्ति ॥ १८ ॥

श्रीरामनाम रसनाग्रपठन्तिभक्त्या

प्रेम्नाथ गदगदगिरोप्यथ हृष्टलोमाः ।

सीतायुतं रधुपतिं च किशोर मूर्तिम्

पश्यः त्यडर्निशि मुदा परमेणरभ्यम् ॥ १९ ॥

भूमौजलेनभसि देवनरासुरेषु

भूतेषुदेविसडलेषु यरायरेषु ।

पश्यन्ति शुद्ध मनसा भलुरामरूपम्

रामस्यते मुवितले समुपासकाश्च ॥ २० ॥

शान्तस्समान मनसा य सुशीलयुक्त
स्तोषक्षमा गुणधया रिजुबुद्धि युक्तः ।
विज्ञानज्ञान विरतिः परमार्थ वेत्ता
निर्द्धर्मकोभयमनाः स य रामभक्तः ॥ २१ ॥

भावे य रम्यतिलकं विवरेष दीप्तम्
रामाङ्घ्रिविन्दु सखितं स य पीतमध्ये ।
कण्ठे तथा तुलसिदाम लसद्भुजैवै
तमेन वाङ् धनुषाङ्कित रामभक्तः ॥ २२ ॥

अन्यथ्य भगवद्भाष्यम्-
मद्भक्तः सरितां पति युलकवत् अधीतवद्भास्करम्
मेरुं पश्यति लोष्टवत् किं परम्भूमेः पतिं भृत्यवत् ।
शिन्ता रत्नयथं शिला सकलवत् कल्पद्रुम काष्ठवत्
संसारं तृणराशिवत्किपरं देहं निजं भारवत् ॥ २३ ॥

श्रीमद्भागवते भगवद्भाष्यम्-
कृपालु रक्तद्रोह स्तितिक्षुः सर्वं देहिनाम् ।
सत्यसारोन्वधात्मा समः सर्वोपकारकः ॥ २४ ॥

कामैरुत्तीर्णान्तो मृदुश्शुचिरङ्कियनः ।
अनीलोमितभुङ्क्ते शान्तस्थिरोमच्छरणोमुनिः ॥ २५ ॥

अप्रमत्तो गभीरात्मा धृतवान् जित षड्गुणः ।
अमानीमानदः कल्पोमैत्रः कारुणिकः कविः ॥ २६ ॥

आज्ञायैवं गुणान्दोषान्मयादिष्टानपिस्वकान् ।
धर्मान्सन्त्यज्ययः सर्वान् मामभजेत्ससत्तमः ॥ २७ ॥

ज्ञात्वाज्ञात्वाय य मां वै यावान् यश्चास्मियाद्दृशः ।
भजन्यनन्यभावेन ते मे भक्त तमाभताः ॥ २८ ॥

मल्लिङ्ग मद्भक्तजन दर्शनस्पर्शनायनम् ।
पश्चिर्थास्तुतिप्रह्व गुणकर्मनुकीर्तनम् ॥ २९ ॥

हरिरुवाच जनकं प्रति-
सर्वं भूतेषु यः पश्येत भगवद्भाव मात्मनः ।
भूतानिभगवत्यात्मन्येष भागवतोत्तमः ॥ ३० ॥

धृष्टरे तदधीनेषु वालिशेषु द्विषत्सु य ।

प्रेममैत्री कृपोपेक्षा यः करोति स मध्यमः ॥ ३१ ॥

अर्यायामेव उरये पूजा यः श्रद्धयेत्ते ।

न तद्भक्तोषु चान्येषु सभक्तः प्राकृतः स्मृतः ॥ ३२ ॥

कवि वाक्यम्-

भवायु मग्निसलिलं मर्डी य ज्योतीषि सत्वानि दिशोद्गुमादीन ।

सरित्समुद्रांश्च उरैः शरीरं यत्किञ्च भूतं प्राणमेदनन्यः ॥ ३३ ॥

भक्तिः परेशान्भवोविरक्ति रन्यत्र यैषत्रिक ऐककालः ।

प्रपद्यमानस्य यथाश्रतः स्युस्तुष्टिः पुष्टिः क्षुद्रपायोनुधासम् ॥ ३४ ॥

धृत्युत्ताग्निं भजतोनुवृत्त्या भक्तिविरक्तिर्भगवत् प्रबोधः ।

भवन्ति वै भागवतस्य राजन् ततः परांशान्तिमुपैति साक्षात् ॥ ३५ ॥

न काम कर्मवीजानां यस्थयेतसि सम्भवः ।

वासुदेवैकनिलयः सवै भागवतोत्तमः ॥ ३६ ॥

न यस्य जन्म कर्मव्यां न वार्णाश्रम जातिभिः ।

सज्जतेस्मिन्नलं भावोदेतेवै सलरेः प्रियः ॥ ३७ ॥

न यस्य स्वपर धितिवित्तज्वात्मनिवाभिदा ।

सर्वं भूत समः शान्तः सवै भागवतोत्तमः ॥ ३८ ॥

त्रिभुवनविभव उेतवेध्यकुण्डस्मृतिरजितात्म ।

सुरादिभिर्विमृग्यात् न चलति भगवत्पदारविन्दा ।

लव निमेषार्द्धमपि यः स वैष्णवाग्र्यः ॥ ३९ ॥

तत्र प्रमाणाभाड अध्यात्मे वाल्मीकि वाक्य, श्रीरामं प्रति-

त्वन्मन्त्र जापकोयस्तु त्वामेव शरणां गतः ।

निर्द्धन्दोनिस्सृष्टस्तस्य लृट्यं तव मन्दिरम् ॥ ४० ॥

निरडङ्गारिणः शान्ता रागद्वेष विवर्जिताः ।

समलोष्टास्म कनकास्तेषां ते लृट्यं गृहम् ॥ ४१ ॥

त्वयिदत्तमनोबुद्धिर्यः सन्तुष्टः सदाभवेत् ।

त्वयि संशक्त कर्मायस्तन्मनस्ते शुभःसङ्गृहम् ॥ ४२ ॥

यो न द्वेष्ट्यप्रियम्प्राप्य प्रियं प्राप्य न लृष्यति ।

સર્વ માયેતિ નિશ્ચિત્ય ત્વાં ભજેતન્મનોગૃહમ્ ॥ ૪૩ ॥

પડ્ભાવાદિકારાન્ યો દેહે પશ્યતિ નાત્મનિ ।

ક્ષુત્તટ્સુખમ્ભય દુઃખ પ્રબુદ્ધા ન નિરીક્ષ્યતે ॥ ૪૪ ॥

સંસાર ધર્મૈનિમક્ત સ્તસ્યતે માનસં ગૃહમ્ ॥ ૪૫ ॥

પશ્યન્તિ ચે સર્વ ગુહાસયસ્થં ત્વાં ચિદ્ધનં સત્યમનન્તમેકમ્ ।

અલેપકં સર્વગતં વરેણ્યં તેષાં હૃદયજ્ઞે સહસીતયા બસ ॥ ૪૬ ॥

નિરન્તરાભ્યાસ દૃઢીકૃતાત્મનાં ત્વત્પાદ સેવા પરિ નિષ્ઠિતાનામ્ ।

ત્વન્નામ કીર્ત્યાં ઇતકલ્મષાણાં સીતાસમેતસ્યગૃહં હૃદયજ્ઞે ॥ ૪૭ ॥

રામત્વન્નામ મહિમા વાણ્યંતે કે ન વા કથમ્ ।

યત્પ્રભાવાદહં રામ બ્રહ્મર્ષિત્વ મવાપ્તવાન્ ॥ ૪૮ ॥

૫૬-

કબહુકંક યહ ગુન મન ધરિ હૈ ॥ ટેક ॥

કામ ધામ ધન દેહ સનેહી તૈંહ ન નેહ કરિ હૈ ।

જહું લગિ વિષય વિલાસ, રામ બિનુ વિષ સમ લખિ ડરિ હૈ ॥

માન પમાન મિત્ર અરિ, સુખ દુખ સમ કરિ આચરિ હૈ ।

કૂર વચન સુનિ વિષમ અગ્નિ સમ, જલહૈ નહિં જરિ હૈ ॥

સર્વ ભૂત હરિ રૂપ કહત શ્રુતિ, કબહું દેખિ પરિ હૈ ।

સમ સન્તોષ જ્ઞાન ભાજન કરિ, રામ ચરિત ભરિ હૈ ॥

પરહિત દયા ભક્તિ રઘુબર કી, સકલ કામ ટરિ હૈ ।

રામચરણ, શ્રીરામ કૃપા તે, ભવસાગર તરિ હૈ ॥ ૪૯ ॥

-ઇતિ શ્રીરામનવરત્ન સારસંગ્રહે સાધુલક્ષણ વર્ણનનાં સપ્તમ રત્નમ્ ॥ ૭ ॥

અધ્યાય ૮

સન્ત સભા સુખસિન્ધુ સમ મથવ બ્રહ્મજિજ્ઞાસ ।

રામરૂપ ગુણ રત્ન ભવ રામચરણ અનયાસ ॥ ૧ ॥

વન્દે સન્ત સમાજમમ્બુધિપતિં ગાધન્તુનો પાયકૈઃ

રામોનામ રમારમેશ ઇતિયત્વિજ્ઞાનરૂપઃ કૃણી ।

जातोराम उथेन्दुरेव डिरेणैस्तापत्रयोन्मूलनो
यत्र प्रेम पयोथ रामथररास्तेभ्योपिसद्भयोनमः ॥ २ ॥

श्रीमद्राम स्वरूपतो जन वपुर्भिन्नज्जातं क्वचित्
मीनाद्या रघुनाथ यादव पतिस्सर्वे वतारायथा ।
छत्थं ये प्रतिबोधयन्तिस्वजनाभ्रामः प्रसन्नः सदा
नित्यं यैवनमामि रामथररास्तावै सदा सेवकान् ॥ ३ ॥

जाज्यन्धियोडरति सिञ्चति सत्यवाज्यं मानोन्नति दिशति पापमपा करोति ।
येतः प्रसाद्यति दिक्षु तनोति कीर्तिं सत्सङ्गतिः कथयन्न करोति पुंसाम् ॥ ४ ॥

श्रीभागवते य-
तुलायाम लवे नापि न स्वर्गं ना पुनर्भवम् ।
भगवत्सङ्गि सङ्गस्य मर्त्यानां किमुताशिषः ॥ ५ ॥

अेकादशे जनक वाक्यम्-
दुर्लभोमानुषोदो देहिनां क्षणं भङ्गुरः ।
तत्रापि दुर्लभम्नये वैकुण्ठ प्रियदर्शनम् ॥ ६ ॥

तत्रैव भगवद्वाक्यम्-
नरोधयति मां योगो न साङ्ख्यं धर्मं उद्धव ।
न स्वाध्याय तपस्यागो नेष्टा पूर्तं न दक्षिणः ॥ ७ ॥

व्रतानि यज्ञ छन्दांसि तीर्थानि नियमा यमाः ।
यथा वरुन्धे सत्सङ्गः सर्व सङ्गायडोडि माम् ॥ ८ ॥

सत्सङ्गे नडि दैतेया यातुधानाः षगा मृगाः ।
गन्धर्वाप्सरसो नागाः सिद्धाश्चारण गुड्यकाः ॥ ९ ॥

विद्याधरा मनुष्येषु वैश्याः शूद्रास्त्रियोन्त्यजाः ।
रजस्तमः प्रकृतयस्तस्मिं तस्मिं युगे नध ॥ १० ॥

वडवोमत्पदं प्राप्तास्त्वाष्ट्र काथाधवाद्यः ।
वृषपर्वा बलिर्वाणो मयश्चाथ विभीषणः ॥ ११ ॥

सुग्रीवो उनुमानृक्षोगजो गृद्धो बण्डिकपथः ।
व्याधः कुष्ठाभ्रजेगोप्यो यज्ञ पत्न्यस्तथापरे ॥ १२ ॥

तेनाधीत श्रुतिगणानोपासित मडत्तमाः ।

अवृता तम तपसः सत्सङ्गान् मामुपागता ॥ १३ ॥

अध्यात्म रामायणो परशुराम वाक्यं श्रीरामं प्रति-

यावत्त्वत्पाद भक्तानां सङ्ग सौम्यं न विन्दति ।

तावत्संसार दुःखौघान्ननिवर्तन्नरः सदा ॥ १४ ॥

सत्सङ्गलव्ययाभक्त्या यदा त्वां समुपासते ।

तदाभाया शनैर्याति तानवं प्रति पद्यते ॥ १५ ॥

ततस्त्वद् ज्ञान सम्पन्नः सद्गुरुस्तस्य लभ्यते ।

वाक्यज्ञानं गुरोर्लब्ध्वात्प्रसादाद्विमुच्यते ॥ १६ ॥

तस्मात्त्वद्भक्तिं लीनानां कल्प कोटि शतैरपि ।

न भुक्तिर्न च विज्ञान शक्यं नैव सुभं तथा ॥ १७ ॥

अतस्त्वत्पाद युगले भक्तिर्मे जन्म जन्मनि ।

स्यात्त्वद्भक्तिमतां सङ्गो विद्यायाभ्यांविनश्यति ॥ १८ ॥

लोके त्वद्भक्तिनिरतास्त्वद्भूमामृतवर्षिणः ।

पुनन्ति लोकमपिलं किं पुनः स्वकुलोद्भवान् ॥ १९ ॥

नमोस्तु जगतां नाथ नमस्ते भक्ति भावन ।

नमः कारुणिकानन्त रामचन्द्रनमोस्तुते ॥ २० ॥

अध्यात्मे सुन्दरकाण्डे शुकसारण वाक्यं रावणं प्रति-

सत्सङ्गतिं कुरु भजस्व हरिं शरण्यं श्रीराघवं मरकतोपलकान्तिकान्तम् ।

सीतासमेतमनिशं धृतयापभाषां सुग्रीवलक्ष्मणविभीषणसेविताङ्घ्रिम् ॥ २१ ॥

मोडमुद्गरे-

नलिनीदलगतजलवत्तरलं तद्भ्रज्जवनमतिशय्यपलम् ।

क्षणमपि सज्जन सङ्गतिरेका भवति भवार्णवतरणो नौका ॥ २२ ॥

आदिपुराणे-

गगा पापं शशी तापं दैन्यं कल्पतरुस्तथा ।

पापं तापं तथा दैन्यं छन्ति साधु समागमः ॥ २३ ॥

श्रीभागवत कपिल वाक्यं देवदुतीं प्रति-

प्रसङ्गमजरम्भाश मात्मनः क्वयो विदुः ।

स श्रेय साधु सुकृतो मोक्ष द्वारमपावृतः ॥ २४ ॥

तितिक्षवः कारुणिकाः सुदृढस्सर्वदृढिनाम् ।
अजातशत्रवः शान्ताः साधवः साधु भूषणः ॥ २५ ॥

मय्यनन्येन भावेन भक्तिं कुर्वन्ति ये दृढाम् ।
मत्कृतोत्पत्ता कर्माणस्त्यक्ता स्वजनभान्यवाः ॥ २६ ॥

इति सत्सङ्ग वर्णनं

ब्रह्माण्डपुराणे-

दुर्लभोवैष्णवो लोके दुर्लभं वैष्णवं ब्रतम् ।
दुर्लभावैष्णवीभक्तिः साधन्यो यत्रवर्तते ॥ २७ ॥

नरस्तस्योपदेशेन नीयोपि गुरुताम्ब्रजेत् ।
पारदेन यथाताये काञ्चनत्वं प्रजायते ॥ २८ ॥

श्रीभागवते-

न ह्यभयानि तीर्थानि न देवा मृच्छिलामयाः ।
ते पुनत्युरुकालेन दर्शनादेव साधवः ॥ २९ ॥

अन्यथ्य भगवद्भाष्यं ब्रह्माण्डं प्रति-
नैवेद्यं पुरतोमह्यं यक्षुषा गृह्यतेमया ।
रसन्दासस्य जिह्वाया दश्रामि कमलोद्भव ॥ ३० ॥

पद्मपुराणे-

नैवेद्यं जगदीशस्य अन्नपानादिकं य यत् ।
भक्ष्याभक्ष्य विचारस्तुनास्तितद्भक्षणेऽप्ययत् ॥ ३१ ॥

विष्णानैवेद्यं भोक्तव्यं कोटि जन्माद्य नाशनम् ।
तदेवाष्ट गुणं पापं सिद्धं भूमि निपातनात् ॥ ३२ ॥

श्रीभागवते-

महद्वियलनं नृणां गृहीणां दीन येतसाम् ।
निःश्रेयसाय भगवन् कल्पते नान्यथा कथित् ॥ ३३ ॥

रघूगणैतत् तपसा न याति न येज्या निर्वपाणाद् गृहाद्वा ।
न छन्दसा नैव जलाग्नि सूयैर्विना महत्यादरजोभिषेकम् ॥ ३४ ॥

भगवद्भाष्यम्-

अहं भक्त पराधीनो अस्वतन्त्र एव द्विज ।

साधुभिर्ग्रस्तं लृद्योभक्तैर्भक्तजनप्रियः ॥ ३५ ॥

साधवो लृद्यं मलयं साधूनां लृद्यं त्वलम् ।

मदन्यत्तेनजनन्ति नाहं तेभ्यो मनागपि ॥ ३६ ॥

स्कान्दे-

गीतादिस्तव पाठेन गोविन्दस्य य कीर्तनात् ।

साधुर्दर्शनं मात्रेण कोटि तीर्थं क्लृप्तमेत् ॥ ३७ ॥

पाद्मे-

कुलं पवित्रं जननीकृतार्था वसुधराभागवती य धन्या ।

स्वर्गोस्थिता ते पितरश्च धन्या येषां कुले वैष्णवनामध्येयम् ॥ ३८ ॥

शुद्धं भागवतस्यान्नं शुद्धं भागीरथी जलम् ।

शुद्धंविष्णुपदं तीर्थं शुद्धं वैष्णव दर्शनम् ॥ ३९ ॥

तिस्रः कोटयश्च कोटीश्च तीर्थानि भुवनत्रये ।

वैष्णवान्धिजलात् पुण्यकुट्टि भागेननोसमम् ॥ ४० ॥

नातः परतरं तीर्थं वैष्णवान्धि जलात् शुभात् ।

तेषां पादोदकं नित्यं गङ्गामपि पुनातिहि ॥ ४१ ॥

रामभक्तानुशेषन्तु थोडि भुङ्क्ते दिने दिने ।

सिद्धये सिद्धये भवेत्पुण्यं यान्द्रायणशताधिकम् ॥ ४२ ॥

कोटि जन्मार्जितं पापं ज्ञानतो ज्ञानतो पि वा ।

सधः प्रणश्यते नृणां वैष्णवोच्छिष्ट भोजनात् ॥ ४३ ॥

आगमेपि-

आस्फोटयन्ति पितरो नृत्यन्ति य मुहुर्मुहुः ।

महंशे वैष्णवो जातः सनो त्राता भविष्यति ॥ ४४ ॥

तावद्रमन्ति संसारे पितरो पिण्ड तत्पराः ।

यावद्दंशे सुतो राम भक्ति युक्तो न जायते ॥ ४५ ॥

सदातिष्ठन्ति तत्रैव सर्व तीर्थानि देवताः ।

निमिषं निमिषार्द्धेण यत्रतिष्ठन्ति वैष्णवाः ॥ ४६ ॥

श्रीभागवते-

विप्रादिषुङ्गुशयुता दरविन्द नाम पादार्विन्द विमुष्पात्स्वपथं वरिष्ठम् ।

मन्येतदर्पित मनो वयने छितार्थं प्राणं पुनाति सकुलं नतु भूरिमानः ॥ ४७ ॥

अन्यथ्य भगवद्वाक्यम्-

यथापरश्चन्दन भारवाडी भारस्यवेत्ता न तु यन्दनस्य ।

तथाछिविप्रा षट् शास्त्र युक्ता मद्भक्तानीनाः परवदन्ति ॥ ४८ ॥

याएडालमपि मद्भक्तं नावमन्येत् बुद्धिमान् ।

अवमन्येद्वि मूढात्मा शौरवं नरकं व्रजेत् ॥ ४९ ॥

पद्मपुराणे शिव वाक्यम्-

तुलसी काष्ठ सम्भूतां मालिकां यमकिङ्कराः ।

दृष्ट्वा नश्यन्ति दूरेण वातोद्धृतं यथाधनम् ॥ ५० ॥

धारयति न ये मालां छैतुकाः पाप बुद्ध्यः ।

नरकान्ननिवर्तन्ते दग्धाः कोपाग्निनाडरेः ॥ ५१ ॥

तुलसी मालिकां धृत्वायोभुक्तो गिरिनन्दिनि ।

सिद्धे सिद्धे स लभते वाञ्छिपेय शताधिकम् ॥ ५२ ॥

स्नानकालेपियस्याङ्गे दृश्यते तुलसी शुभा । ११०

गङ्गादि सर्व तीर्थेषु स्नातं ते न न संशयः ॥ ५३ ॥

अन्तकालेपि यस्याङ्गं तुलसी मालिकास्तृशेत् ।

तस्यदेडोद्भवं पापं तत्क्षणादेव नश्यति ॥ ५४ ॥

कण्ठेशिरसि वाडूभ्यां कर्णयोः करयोस्तथा ।

विभ्रियात्तुलसीयस्तु स ज्ञेयो विष्णुना समः ॥ ५५ ॥

यज्ञासूत्रं विनाविप्राः वेद डीना छिया यथा ।

सत्यडीनं यथा वाक्यं मालाडीना न वैष्णवाः ॥ ५६ ॥

ब्राह्मणानांयथा सन्ध्या गृडीणां पितृ तर्पणम् ।

अदक्षिणो यथा यज्ञो मालाडीना न वैष्णवाः ॥ ५७ ॥

ततः सर्वेषु कालेषु धार्या तुलसि मालिका ।

क्षणाद्धं तद्वि डीनोपि विष्णुद्रोडी भवेन्नरः ॥ ५८ ॥

तत्र प्रमाणम्-

अथये विष्णुपौशिलाधीगुरुषु नरमतिर्वैष्णवे जाति बुद्धि विष्णुर्वा वैष्णवानां कलिमल मथने पाद तीर्थेभ्युबुद्धिः

सिद्धे तन्नाम्नि मन्त्रे सकल कलुषडे शब्दसामान्य बुद्धिः श्रीशेसर्वेश्वरेशे तदितर समधीर्यस्यवै नारडीसः ॥ ५९ ॥

नारद पञ्चरात्रे भगवद्वाक्यम्-
 ब्रह्मथारी गृहस्थश्च वाङ्मयप्रस्थो यतिस्तथा ।
 यत्वाराम्नामाद्येते पञ्चमो मद्भिषाश्रयः ॥ ६० ॥
 वार्णाश्रमाभिमानेन श्रुतेर्दासो भवेन्नरः ।
 वार्णाश्रमविहीनाश्च तिष्ठन्ति श्रुतिमूर्ध्नि ॥ ६१ ॥
 जातिर्विधामुत्त्वं यं रूपं यौवनं मेव यं ।
 यत्नेन वर्जनीयावै पञ्चैतेभक्तिं कष्टकाः ॥ ६२ ॥
 यदावातादि दौषेण मद्भक्तोमाञ्च न स्मरेत् ।
 तदास्मराम्यहं भक्तं ददामि परमां गतिम् ॥ ६३ ॥
 ओकादशे भगवद्वाक्यम्-
 सत्येप्रवीनाः स्वयान्ति नरलोकं रजोलयाः ।
 तमोलयाष्ठतु निरयं यान्तिमामेव निर्गुणाः ॥ ६४ ॥
 मदर्षणं निःकलं वा सात्त्विकं निजं कर्मतत् ।
 राजसम्बलं सङ्कल्पं हिंसाप्रायादि तामसम् ॥ ६५ ॥
 कैवल्यं सात्त्विकं ज्ञानं रजो वैकल्पिकन्तुयत् ।
 प्राकृतं तामसं ज्ञानं मन्निष्ठं निर्गुणं स्मृतम् ॥ ६६ ॥
 अनेतु साविको वासो ग्रामेराजस उच्यते ।
 तामसं धृतं सदनं मन्निष्ठं तन्तु निर्गुणम् ॥ ६७ ॥
 सात्त्विकः कारकांसङ्गी रागान्धो राजसः स्मृतः ।
 तामसः स्मृतिः विभ्रष्टो निर्गुणो मद्भिषाश्रयः ॥ ६८ ॥
 सात्त्विक्या ध्यात्मकीश्रद्धा कर्म श्रद्धातु राजसी ।
 तामस्यधर्मो या श्रद्धामत्सेवायान्तु निर्गुणाः ॥ ६९ ॥
 पथं पूतं मनायस्तमाहायै सात्त्विकं स्मृतम् ।
 राजसं येन्द्रियप्रेष्ठं तामसं चार्तिदाशुचि ॥ ७० ॥
 सात्त्विकं सुप्रमात्मेत्थं विषयोत्थं राजसम् ।
 तामसं मोहं दैन्योत्थं निर्गुणं मद्भिषाश्रयम् ॥ ७१ ॥
 श्रीभगवद्गीतायाम्-
 जन्म कर्म यं मेदिव्यं मेवं यो वेत्ति तत्त्वतः ।

त्यक्त्वादेहं पुनर्जन्म नैति मामेति सोर्जुज ॥ ७२ ॥

ब्रह्मः भूत प्रसन्नात्मा न शोचति न काङ्क्षति ।
समः सर्वेषु भूतेषु भद्रं भक्तिं लभते पराम् ॥ ७३ ॥

देवी ज्योषा गुणमयीम ममाया दुरत्तया ।
मामेव ये प्रपद्यन्ते माया मे तां तरन्ति ते ॥ ७४ ॥

अन्यथ-

उरेर्धर्मं परित्यागी सक्य मानो नराधमः ।
असक्तस्य परित्यागे न दोषा चिन्त्ययेद्यदि ॥ ७५ ॥

श्रीभागवते-

गृहेषु वसतां वापि पुंसां कुशल कर्मणाम् ।
मद्गतां यात यामानां न बन्धाय गृहामताः ॥ ७६ ॥

प्रह्लाद वाक्यम्-

तत्साधुमन्ये सुरवर्यदेहिनां सदा समुद्दिनधिपा मसद् गृहात् ।
छित्वात्मपातं गृह मन्थ कूपं वनं गतोश्रीराम-नवरत्न ।
यद्भ्रि माश्रयेत् ॥ ७७ ॥

क्षणार्द्धेषापि तुलये न स्वर्गे न पुनर्भवम् ।
भगवत्सङ्गि सङ्गस्य मर्त्यानां किमुताशिषः ॥ ७८ ॥

येतेसत्युरुषाः परार्थं घटकाः स्वार्थान्चिरित्यजयये
सामान्यं परस्वार्थमुद्यमभृतः स्वार्था विरोधे न येम् ।
ते मी मानुषराक्षसाः परहितं स्वार्थाय निघ्नन्ति ये
पेतुघ्नन्ति निरर्थकम्परहितं ते के न जानीमहे ॥ ७९ ॥

आगमसारे-

शास्त्रदृष्टे गुरोर्वाक्यं तृतीयं यात्म निश्चयम् ।
त्रिविधं योभि जानाति स मुक्तो जन्मबन्धनात् ॥ ८० ॥

श्रुतिः ।

दशहस्ताङ्गुलयो दशपाद्या द्वाभुः्रु ङौ बाङ्गौ आत्मैव पञ्चविंशकः ॥ ८१ ॥

पद-

मन कळुं जो सत सङ्गति भावे ॥ टेक ॥

તૌ સબ વિષય વિલાસ છોડઃ કે સહજ પરમ સુખ પાવેમ્ ।

તીરથ જપ તપ નેમ દાન વ્રત વહુ જન્મનિ કરિ આવૈ ॥

શુદ્ધ હોય તતકાલ સન્તકે દરસ પરસ કર તાવૈ ।

યોગ વિરતિ વિજ્ઞાન કાલ વહુ શુદ્ધ સમાધિ લગાવૈ ॥

પરમતત્વ સોઇ એકે છિનમેં સત સડગતિ દરસાવૈ ।

બ્રહ્મલોક દિકપાલ લોક સુખ પર સુખ મોક્ષ કહાવૈ ।

તુલૈનછિન સતસડગસુખહિ કોરામચરણશ્રુતિગાવૈ ॥ ૮૨ ॥

ઇતિ શ્રીરામનવરત્નસારસંગ્રહે સત્સડગદર્શ પરસ સમ્ભાષણ સર્વોપરિપાવનપ્રાપ્તિવર્ણનં નામ અષ્ટમં રત્નમ્ ॥

૮ ॥

અધ્યાય ૯

દોહા

નષ સિષ સીતારામ છબિ, જબ લગિ હૃદય ન બાસ ।

રામચરણ સબ સાધના, તવ લગિ લખવ નિરાસ ॥ ૧ ॥

રામં નૌમિ કિરીટ કુણ્ડલયુતં ચણ્ડાંશુ કોટિ પ્રભમ્

વિદ્યુત્કોટિ વિનિન્દકં સુતિલકં રાજીવનેત્રં પરમ્ ।

રમ્યં કોટિ સમુદ્રસૂનુવદનં નાશાસ્કુરન્મૌક્તિકમ્

સર્વાલકૃતભૂષિતં કર ધનુવમાક્રુ સીતાસ્થિતમ્ ॥ ૨ ॥

યસ્યાંશેન જગદ્ભૂવ સકલં બ્રહ્માહરિઃ શકુરો

યં ધ્યાયન્તિ મહર્ષયઃ સુમનસા સર્વવેતારા યતઃ ।

કીર્તિર્યસ્ય પુરાણ વેદ ભણિતાપારં ન તે વૈગતાઃ

નિત્યસ્થં પરધામ રામચરણોભક્ત્યા ભજેરાશિકમ્ ॥ ૩ ॥

સનત્કુમાર સંહિતાયાં વેદવ્યાસ વાક્યમ્-

શ્રીરામચન્દ્ર રઘુપુડ્ગવ રાજવર્ય રાજેન્દ્ર રામ રઘુનાયક રાઘવેશ ।

રાજાધિરાજ રઘુનન્દન રામચન્દ્ર દાસોડહમદ્ય ભવતઃ શરણાગતોડસ્મિ ॥ ૪ ॥

વસિષ્ઠ સંહિતાયામ્-

રામસ્ય નામ રૂપં ચ લીલા ધામ પરાત્પરમ્ ।

એતચ્ચતુષ્ટયં નિત્યં સચ્ચિદાનન્દવિગ્રહમ્ ॥ ૫ ॥

श्रीमद्भागवते श्रीहनुमदाख्यम्-

सुरोऽसुरो वाप्यथ वानरो नरः सर्वात्मना यः सुकृतज्ञमुत्तमम् ।
भजेत् रामं मनुजाकृतिं हरिं य उत्तराननयत्कोसलान्दिवमिति ॥ ६ ॥

न जन्म नूनं मलतो न सौभगं न वाङ्मन बुद्धिर्नाकृतिस्तोषलेतुः ।
तैर्यद्विसृष्टानपि नो वनौकसश्चकार सप्ये भत लक्ष्मणाग्रजः ॥ ७ ॥

नवमे शुक्र वाक्यम्-

यस्यामलं नृपसदःसु यशोऽधुनापि गायन्त्यघघ्नमृषयो दिगिभेन्द्रपट्टम् ।
तं नाकपालवसुपालकिरीटजुष्टपादाम्बुजं रघुपतिं शरणां प्रपद्ये ॥ ८ ॥

अेकादशे योगेश्वर वाक्यम्-

निःक्षत्रियामकृत गां य त्रिःसप्तकृत्यो रामस्तु डैडयकुलाप्ययभार्गवाग्निः ।
सोऽर्षिं बबन्ध दशवक्त्रमलङ्गं सलङ्गं सीतापतिर्जयति लोकमलघ्नीर्तिः ॥ ९ ॥

श्रीधर वाक्यम्-

ॐ नमः परमहंसास्वादितयराणकमलयिन्मकरन्दाय
भक्तजनमानसनिवासाय श्रीरामयन्द्राय ॥ १० ॥

भगवद्गीतायां श्रीमद्भगवद्वाक्यम्-

सर्वं धर्मान्प्रित्यज्य मामेकं शरणां व्रजः ।
उत्वा सर्वं पापेभ्यो मोक्षयिष्यामिमाशुयः ॥ ११ ॥

अपियेत् सु दुराचारो भजते मामनन्यभाक् ।
साधुरेव स मन्तव्यः सम्यग् व्यसितोऽसिः ॥ १२ ॥

श्रीमद्दास्मीकीय रामायणे श्रीरामयन्द्र वाक्यं, सुग्रीवं प्रति-

आनयेनं हरिश्रेष्ठ दत्तमस्या भयं मया ।
विभीषणो वा सुग्रीव यद्वि वा रावणः स्वयम् ॥ १३ ॥

सकटेवप्रपन्नाय तवास्मीति य याचते ।
अभयं सर्वं भूतेभ्यो ददाभ्येतद्प्रतमम् ॥ १४ ॥

अयोध्या काण्डे पुरजन वाक्यम्-

कथं सिद्धुपकारेण कृते नैके न तुष्यति ।
नस्मरत्यप काराणां शतमप्यात्मवत्तया ॥ १५ ॥

एति शरणागति वर्णनम् ।

अध्यात्म्ये किञ्चिन्त्या काण्डे सुग्रीव वाक्यं, श्रीरामं प्रति-
त्वत्पादपद्मार्पितस्थितं वृत्तिस्त्वन्नाम सङ्गीत कथासुवाणी ।
त्वद्भक्त सेवा नियतौ करौ मे त्वदङ्गसङ्गं लभतां मद्दङ्गम् ॥ १६ ॥

त्वन्मूर्तिभक्तान् यं गुणं यं यक्षुः पश्यत्वजस्रं स शृणोतु कर्णः ।
त्वजन्म कर्माणि यं पाद्युग्मं व्रजत्वजस्रं तवमन्दिराणि ॥ १७ ॥

अङ्गानि ते पाद रजो विमिश्र तीर्थानि विभ्रत्वलि शत्रुकेतो ।
शिरस्त्वदीयं भवपद्मजा धैर्युष्टपदं राम व्रजविजस्रम् ॥ १८ ॥

दाराः पुत्रं धनं राज्यं सर्वैस्त्वन्मायया कृतम् ।
अतोऽन्वेव देवेश न काङ्क्षेन्वत् प्रसीदमे ॥ १९ ॥

न ज्योतेपुनर्दीर्घं भजते संसृतिः प्रभो ।
त्वत्पाद दर्शनात् सद्यो नाशमेति न संशयः ॥ २० ॥

क्षणाद्भूमपियस्थितं त्वयितिष्ठ त्यग्यलम् ।
तस्य ज्ञान मनर्थाणां मूलं नश्यति तत्क्षणात् ॥ २१ ॥

आरण्य काण्डे श्रीरामयन्द्र वाक्यं शवरीं प्रति-
यज्ञ दान तपोभिर्वा वेदाध्ययन कर्मभिः ।
नैवं द्रष्टुमलं शक्यो मद्भक्ति विमुषैः सदा ॥ २२ ॥

ब्रह्माण्ड पुराणो श्रीरामगीतायां श्रीरामवाक्यम्-
मद्भक्त मादरेधस्तु मनः स्पर्शनं भाषणैः ।
तिमपि पश्यामि वसिष्ठ मडतामिव ॥ २३ ॥

मद्भक्तेभ्यः प्रयच्छन्ति सुवस्तूनि धनान्यपि ।
आतिथेयं कश्चिन्मां तस्यालं सीतया सल ॥ २४ ॥

श्रीमद्भागवते भगवद्वाक्यम्-
भक्त्यालमेकयाग्राह्यः श्रद्धयात्मा प्रियः सताम् ।
भक्तिः पुनातिमन्त्रिणान् स्वपादानपि सम्भवात् ॥ २५ ॥

ततो दृष्टसङ्गमुत्सृज्य सत्सुसज्जितं बुद्धिमान् ।
सन्त येतस्यच्छिन्दति मनोव्यासङ्ग मुक्तिभिः ॥ २६ ॥

सन्तोदितान्ति यक्ष्मूषि वडिरर्कः समुत्थितः ।
देवतावान्धवाः सन्तः सन्त आत्माडमेव य ॥ २७ ॥

द्वादशे शिव वाक्यम्-

अथापि संवदिष्यामो भवान्येतेन साधुना ।

यद्धि परमो लाभो नृणां साधु समागमः ॥ २८ ॥

भागवते-

तिरस्कृता विप्रलब्धा समाः क्षिमा उताश्रपि ।

नास्यतत्प्रति कुर्वन्ति तद्भक्ताः प्रभवोपिड ॥ २९ ॥

प्रायसः साधवो लोके परैर्द्वन्द्वेषु योजिताः ।

नव्यथन्ति न हृष्यन्ति यत आत्मा गुणाश्रयः ॥ ३० ॥

अेकादशे-

देवर्षिभूतानृणान्पितृणां न डिङ्कुरो नायमृण य राजन् ।

सर्वान्मनायः शरणां शरण्यं गतो मुकुन्द परिहृत्य कृत्यम् ॥ ३१ ॥

पृथु प्रकरणे-

सर्वत्रास्मलितादेशः समदीपैक एतद् धृक् ।

अन्यत्र ब्राह्मण कुलादन्यत्राय्युत गोत्रतः ॥ ३२ ॥

प्रथमस्कन्धेपि-

नैर्धर्ममाय्ययुत भाववर्जितं न शोभते ज्ञानमलं निरञ्जनम् ।

कुतः पुनः शश्वदभद्रमीश्वरे न यार्पितं कर्म यदप्यकारणम् ॥ ३३ ॥

आत्मारामाश्च मुनयो निर्गन्था अच्युरुकमे ।

कुर्वन्त्यडैतुर्की भक्तिमित्यम्भूतगुणो हरिः ॥ ३४ ॥

दशमे ब्रह्माण्डे वाक्यम्-

श्रेयस्सुतिं भक्ति मुदस्यते विभोक्त्रियन्ति ये केवल वोधलव्यये ।

तेषामसौ क्लेशेति अेव शिष्यते नान्ययथास्थूल तुषाव घातिनाम् ॥ ३५ ॥

येन्येवरिन्दाक्ष विमुक्तामानिनस्त्वय्यस्तभावा दवि

शुद्ध बुद्धयः आरुढ्य कृच्छ्रेण परं पदं ततः पतन्त्यधो

नादृत युष्मदम्प्रयः ॥ ३६ ॥

श्रीमन्महारामायणे शिव वाक्यं-

श्रीरामं ये यदित्वा भलमतिनिरता ब्रह्मज्जवदन्ति

ते मूढानास्तिकास्ते शुभगुण रहिताः सर्व बुद्ध्यतिरिक्ताः ।

पापिष्ठा धर्महीनाः गुरुजनविभुषा वेदशास्त्रैर्विरुद्धा

तेलित्वागाङ्गमम्भो रविडिरण जलं पातुमिच्छन्त्यतृप्ताः ॥ ३७ ॥

मर्त्या रामपादौ क्षितिसुतविमला संविडाय बन्धो
ते मढा वोधलेतोः धृतपरि घटने वारि मन्धान युक्ताः ।
य ब्रह्मास्मीति नित्यं वदति लृष्टि विना रामयन्त्राङ्घ्रि पद्मं
ते बुद्धास्त्यक्त पोतास्तृण परि नियये सिन्धु मुयं तरन्ति ॥ ३८ ॥

ये डेवलाद्वैतमतानुरक्ता श्रीराममूर्ति विमलां विडाय ।
ते पामदृश्या हरिदश्वमूर्तिः पश्यन्तिमूढाः प्रतिविं व कुम्भे ॥ ३९ ॥

ये रामलज्जितममलांशु विडाय रभ्यां
ज्ञानेरताः प्रतिदिनं परिक्कष्टमार्गे ।
आरान्मलेन्द्रसुरभिपरिलृत्य मूर्धा
अर्के लजन्ति सुभगे सुभ दृग्ध लेतोः ॥ ४० ॥

त्यक्त्वा श्रीरघुनन्दनं पर तरं नाम स्वरूपं तथा
ब्रह्मण्येववदन्ति ये सद्यः सतः पूर्णा यथा काशवत् ।
ते वै तन्मूल लेतवे तुषमलोनिघ्नन्ति दुर्बुद्धयः
छित्त्वामूल मथाश्रयन्ति य दलन्तैः सदुरुनां कृतः ॥ ४१ ॥

किं वर्णयामि विमले वलुभि प्रकाशैः सीतापते ।
विगत ज्ञान विशेष सर्वं ज्ञानं तदेव कुसुमं य यथा ।
नभोगं सत्यं वदामिड यथा न सुभं य स्वप्ने ॥ ४२ ॥

श्रीलागवते प्रथम नारद वाक्यम् ।
न ययश्चित्र पदलेरेशो जगत् पवित्रप्रणालीत
कर्त्तव्यित् तद्वायसं तीर्थमुशान्ति मानसा न यत्र लंसा-
विरमन्त्युशकक्षया ॥ ४३ ॥

तद्गाविसर्गोञ्जनताघ विप्लवोयस्मिं प्रतिश्लोक
भवध्यवत्यपि नामान्यनन्तस्ययशोकितानि यच्छु-
एवन्ति गायन्ति गृणन्ति साधवः ॥ ४४ ॥

नूनं देवेन निडता येप्यय्युत कथासुधां शृण्वन्त्यसद्वाथां पुरीषमिवविड्लुजः ॥ ४५ ॥

अेकादशे-
तस्माद्गुरुं प्रपद्येत्तज्जिज्ञासुः श्रेय उत्तमम् ।
शाब्दे परे य निष्णातं ब्रह्मण्युप समाश्रयम् ॥ ४६ ॥

तत्र भागवतान्धर्मा शिक्षेद्गुर्वात्म दैवतः ।

श्रमायथा नु वृत्त्या य यैस्तुष्ये दात्मदोहसिः ॥ ४७ ॥

नृदेलमाद्यं सुलभं सुदुर्लभम्भवं सुकलं गुरुकर्णं धारम् ।

मयानुकूलेन नभस्वतेरितम्पुमान् भवान्धिं न तरेत्सयात्मडा ॥ ४८ ॥

श्रीगुरु गीतायाम्-

गुरुर्भ्रमा गुरुर्विषगु गुरुर्द्वो मडेश्वरः ।

गुरुरेव परभ्रम तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ४६ ॥

अभएड मएडलाकारं व्यामं ये न यरायरम् ।

तत्पदं दर्शितं येन तस्मै श्रीगुरवे नमः ॥ ५० ॥

पञ्चमे ऋषभदेव वाक्यम्-

गुरुर्नसस्यात्स्वजनो न सः स्यात्पिता न सस्याजननी न सास्यात् ।

दैवं न तत्स्थान्नपतिश्च सस्थानमोययेधः समुपेतमृत्युम् ॥ ५१ ॥

मडोदधौ-

तदेव लज्जं सुद्विनं तदेव तारा वलं चन्द्र वलं तदेव ।

विद्या बलं देव बलं तदेव सीतापतेर्नाम यदास्मरामि ॥ ५२ ॥

धति गुरु लक्षां गुरु शरणागति वर्णनम् ।

श्रीलनुमत्राटके-

रामत्वत्तरुणप्रताप तपनत्रासादिव त्र्यम्भको

नोगङ्गां विजडातिनिस्सरति न क्षीराम्बुधर्माधिवः ।

ताभ्यत्ताम रसान्तराल वसतिर्देवः स्वयम्भूरभूत्

पातालावधिपङ्क मग्न वपुषस्तिष्ठन्ति कूर्मादयः ॥ ५३ ॥

मडाराज श्रीमन जगति यशसा ते धवलिते ।

पयः पारावारं परम पुरुषोयं मृगयते ।

कपर्दी डैलाशं कुलिश भृद्भौमं कश्चिरम् ।

कलानाथ राडुः कमलभवनलंस मधुना ॥ ५४ ॥

शत चक समो विषणोः डर शूल शतः समः ।

शत वज्र समश्चासौ रामवाणः प्रतापवान् ॥ ५५ ॥

तूणो नैक शरं करेण दशधा सन्धानकालेशतम् ।

यापेभूत सडस्र लक्षगमने कोटीय कोटिवधि ।

अन्तेर्व निभर्ववाण विविधैः सीतापतीशोभितः ।
 अेतद्वाण पराङ्मस्य मलिमा सत्यात्र दानयथा ॥ ५६ ॥

नागानामयुतं तुरङ्ग नियुतं सार्द्धं रथीनां शतं
 पत्नीनां दश कोटि सन्निपतिने नृत्यत्सम्भन्धोरणे ।
 अेवं कोटि कबन्ध नर्तन विधौ नृत्ये तथाभ्येचर-
 स्तेषां कोटिक नर्तने रघुपतेः कोदण्डघण्टारवः ॥ ५७ ॥

वाल्मीकीये-

न कालस्य न शङ्कस्य न विषणोर्वित्तपस्य य ।
 कर्माणि तानिश्रूयन्ते यानि युद्धे ङनूमतः ॥ ५८ ॥

वाल्मीकीये उत्तर काण्डे-

उपनृत्यन्ति काकुत्स्थं नृत्यगीत विशारदाः ।
 दक्षिण्योरुपवत्यश्च स्त्रियः सर्व गुणान्विताः ॥ ५९ ॥

तथातयोर्विडरतोः सीताराघवयोश्चिरम् ।
 दश वर्षसदस्त्राणि गतानि सु मडात्मनोः ॥ ६० ॥

श्रीमन्मडारामायणे शङ्कर वाक्यम् ।
 मुनिवेष धरं रामं नील ज्जुमूत सन्निभम् ।
 रमन्तेयोषिती भूता रुपं दृष्ट्वा मदर्षयः ॥ ६१ ॥

एषद्वास्य कृतो रामो दृष्ट्वा तेषामिमां गतिम् ।
 यूयं धर्मतरा ज्ञानं मत्प्रसन्नेहि साम्प्रतम् ॥ ६२ ॥

रमिताराममूर्तीति स्त्रियोरुपास्तपश्चरन् ।
 अतो देवि रमुकीऽःा रामनामैव वर्तते ॥ ६३ ॥

श्लोकौयाभ्यां निजेष्टध्यायेत्-

रामंसान्द्र घन स्वरुपममलं सञ्चिद्भानानन्दकम्
 विद्युद्विद्य दृङ्गल पीत युगलं श्रीदाम वक्षस्थलम् ।
 मञ्जुराङ्गद रत्न कङ्कण रणतडाञ्चीलसन्मुद्रिकम्
 मुक्ताहार किरीट कुण्डलधनुः सञ्चित्रवाणोज्ज्वलम् ॥ ६४ ॥

काश्मीरी तिलकालकावृतमुभं सायीक्षणांसस्मितम्
 ताम्बूलाधर पल्लवं रसमयं नासात्र मुक्ताङ्गलम् ।
 ध्यायेच्छत्र सुदिव्य यामर युतं साकेत रत्नासने

जानक्यशम्भुजंसभीगण वृतं नित्यं निकुञ्जेस्थितम् ॥ ६५ ॥

शु मन राम सुधा रस पावै ॥ टेक ॥

तौकत सकल विषय मृग जल लभि तृषित वृथा उठि धावै ।
अलय करौं सब विधि श्रीमुष्प कडि सकृत शरणा कोउ आवै ॥

तौकत विषय विवस सुर नर मुनि तिन कळुं वाटि मनावै ।
श्रीरघुबीर भक्ति चिन्तामणि संसृत बेगि मिटावै ॥

तेडि तजि ज्ञान जोग तप साधै श्रम इल सब श्रुति गावे ।
अमित मदन छवि रामरूप रुचि उदय नैन लभि आवै ॥

तौकत त्रिभुवन रूप जडां लौ लभि शठ जन्म नसावै ।
जो श्रीराम कृपा प्रताप गुन श्रीगुरु शरणा लभावै ॥

तौकत उरे लोक जम कालडि सकल राम दरसावै ।
यड सियवर नवरत्न मनोहर द्वादश रसडि जनावै ।
श्रीरामचरणा नित सुनत पढःत जो सो रघुबर मन भावै ॥ ६६ ॥

एति श्रीरामनवरत्नसारसङ्ग्रहे श्रीरामरूपगुणप्रताप शरणागत भेदवर्णनं नाम नवमं रत्नम् ॥ ६ ॥

Proofread by Mrityunjay Pandey

—
Shrirama Navaratnasara Sangraha
pdf was typeset on October 15, 2025
—

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

